

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 267

fyrtyrtredje årgången

20 oktober 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Rådets förordning (EG) nr 2313/2000 av den 17 oktober 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa katodstrålerör för färgtelevisionsapparater med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea samt om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import med ursprung i Republiken Litauen, Malaysia och Folkrepubliken Kina	1
*	Rådets förordning (EG) nr 2314/2000 av den 17 oktober 2000 om ändring av förordning (EG) nr 763/2000 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 584/96 införts på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att avse import av vissa rördelar av järn eller stål som avsänds från Taiwan, oavsett om deras deklarerade ursprung är Taiwan eller inte, och om avslutande av undersökningen beträffande import från tre exportörer i Taiwan	15
*	Rådets förordning (EG) nr 2315/2000 av den 17 oktober 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2402/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av obearbetat, olegerat magnesium med ursprung i Folkrepubliken Kina	17
	Kommissionens förordning (EG) nr 2316/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	21
	Kommissionens förordning (EG) nr 2317/2000 av den 19 oktober 2000 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Amerikas förenta stater och Kanada	23
	Kommissionens förordning (EG) nr 2318/2000 av den 19 oktober 2000 om inledande av ett anbudsförfarande för vinalkohol för nya industriella användningsområden, nr 38/2000 EG	26
	Kommissionens förordning (EG) nr 2319/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1999/2000	28
	Kommissionens förordning (EG) nr 2320/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	30

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 2321/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	32
Kommissionens förordning (EG) nr 2322/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	35
Kommissionens förordning (EG) nr 2323/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000	37
Kommissionens förordning (EG) nr 2324/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000	38
Kommissionens förordning (EG) nr 2325/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000	39
Kommissionens förordning (EG) nr 2326/2000 av den 19 oktober 2000 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2097/2000	40
Kommissionens förordning (EG) nr 2327/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	41
Kommissionens förordning (EG) nr 2328/2000 av den 19 oktober 2000 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	45

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2000/630/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 28 september 2000 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom** 46
- Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom** 47
- Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom** 52

Kommissionen

2000/631/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 maj 2000 om det statliga stöd som Spanien har genomfört till förmån för företaget Asociación General Agraria Mallorquina SA (AGAMA) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 1401]** 53

2000/632/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 oktober 2000 om ytterligare finansiellt stöd från gemenskapen för utrotning av klassisk svinpest i Belgien under 1997 och 1998 ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 3011]** 62

2000/633/EG, EKSG, Euratom:

- ★ **Kommissionens beslut av den 17 oktober 2000 om ändring av dess arbetsordning** 63

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2313/2000

av den 17 oktober 2000

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa katodstrålerör för färgtelevisionsapparater med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea samt om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import med ursprung i Republiken Litauen, Malaysia och Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Provisoriska åtgärder**

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 837/2000 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om preliminär tull) infördes preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av katodstrålerör för färgtelevisionsapparater med ett diagonalmått på skärmen (dvs. den aktiva delen av bildskärmen mätt i en rak linje) som överstiger 33 cm men inte 38 cm, med en bildskärm där förhållandet mellan bredd och höjd är mindre än 1,5 och med en punkttäthet (dvs. avståndet mellan två linjer i samma färg mitt på skärmen) av minst 0,4 mm (nedan kallade 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater), enligt KN-nummer ex 8540 11 11 (TARIC-nummer 8540 11 11 94), med ursprung i Indien, Malaysia, Folkrepubliken Kina och Republiken Korea (Sydkorea).
- (2) Eftersom dumpningsmarginalen för Litauen konstaterades understiga den miniminivå på 2 % som anges i artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen), infördes inga provisoriska åtgärder avseende detta land.

2. Efterföljande förfarande

- (3) Efter anförandet av de preliminära antidumpningstullarna underrättades parterna om de omständigheter och överväganden som legat till grund för förordningen om preliminär tull (meddelande av uppgifter om provisoriska åtgärder). Några parter lämnade skriftliga synpunkter. Alla berörda parter som begärde det gavs tillfälle att bli hörda av kommissionen. Parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att en slutgiltig antidumpningstull skulle införas och att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar skulle tas ut slutgiltigt till den slutgiltigt införda tullsatsen. De gavs också tillfälle att inom en viss tid framföra synpunkter efter meddelandet av uppgifter om slutgiltiga åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 837/2000 av den 19 april 2000 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa katodstrålerör för färgtelevisionsapparater med ursprung i Republiken Indien, Malaysia, Folkrepubliken Kina och Republiken Korea (EGT L 102, 27.4.2000, s. 15).

- (4) De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna framförde togs under övervägande och beaktades vid behov vid fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten.
- (5) Kommissionen fortsatte att inhämta alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (6) Eftersom den enda synpunkt beträffande berörd produkt och likadan produkt som inkom efter meddelandet av uppgifter om provisoriska åtgärder gällde den produkt som tillverkades av den kinesiska exporterande tillverkaren och eftersom förfarandet avseende detta land anses böra avslutas (se skäl 85), bekräftas innehållet och slutsatserna i skälen 7–10 i förordningen om preliminär tull.

C. DUMPNING

1. Litauen

1.1 Normalvärde

- (7) Den klagande hävdade att den enda litauiska exporterande tillverkaren hade rapporterat för låga avskrivningskostnader samt forsknings- och utvecklingskostnader. Den klagande tillhandahöll emellertid ingen bevisning för att styrka sitt påstående. De uppgivna kostnaderna granskades icke desto mindre på nytt, varvid det konstaterades att de inte var för lågt angivna. Den klagandes påstående avvisades därför och undersökningsresultaten i skäl 35 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

1.2 Exportpris och jämförelse

- (8) Det framfördes inga synpunkter vad gäller exportpris och jämförelse. Undersökningsresultaten i skälen 36 och 37 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

1.3 Dumpningsmarginal

- (9) Med hänsyn till ovanstående bekräftas den dumpningsmarginal (1,3 %) som fastställs i skäl 38 i förordningen om preliminär tull. Dumpningsmarginalen understiger alltså miniminivån.

2. Malaysia

2.1 Normalvärde och exportpris

- (10) Inga nya uppgifter lämnades beträffande normalvärde och exportpris. Undersökningsresultaten i skälen 11–13 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

2.2 Jämförelse

- (11) En av de två malaysiska exporterande tillverkarna hävdade att normalvärdet borde justeras med hänsyn till kostnader efter försäljningen. Deras påpekande undersöktes och det konstaterades att det var berättigat att bevilja en justering i detta avseende. Dessutom ansågs att man borde använda samma metod (nämligen månatliga genomsnittliga växelkurser) för jämförelsen mellan en av de exporterande tillverkarnas normalvärde och exportpris som den som använts i det preliminära skedet när det gällde den andra exporterande tillverkaren.
- (12) Med undantag av ovanstående bekräftas undersökningsresultatet i skäl 14 i förordningen om preliminär tull.

2.3 Dumpningsmarginal

- (13) Som en följd av ändringarna enligt skäl 11 fastställdes dumpningsmarginalerna slutgiltigt till följande:
 - Samsung Electron Devices (M) SDN.BHD: 0,7 %,
 - Chungwha Picture Tubes (M) SDN.BHD: 4,5 %.

- (14) De två ovannämnda exporterande tillverkarna svarar tillsammans för hela den tillverkning med ursprung i Malaysia som importeras till gemenskapen. För att kunna bedöma om dumpningsmarginalen var minimal för landet som helhet fastställdes en vägd, genomsnittlig landsomfattande dumpningsmarginal. Det konstaterades att denna marginal, till följd av Samsungs stora andel av exporten jämfört med Chungwhas andel, understeg minimivån. Med hänsyn till att den landsomfattande dumpningsmarginalen understeg minimivån och med beaktande av Chungwhas låga dumpningsmarginal och de totalt sett begränsade verkningarna av importen från Malaysia dras slutsatsen att undersökningen bör avslutas, i enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen, såvitt gäller importen med ursprung i Malaysia utan att det införs skyddsåtgärder.

3. Folkrepubliken Kina

- (15) Efter granskning av de berörda parternas synpunkter bekräftas att det i Folkrepubliken Kinas fall förekommer en ansevärd dumpning. Med hänsyn till slutsatsen i skäl 35 enligt vilken importen med ursprung i Folkrepubliken Kina understiger tröskelvärdet och eftersom förfarandet bör avslutas avseende Folkrepubliken Kina (se skäl 85), har det emellertid inte bedömts som nödvändigt att fastställa någon dumpningsmarginal för landet.

4. Indien

- (16) Det erinras om att ingen av de exporterande tillverkarna från Indien var samarbetsvillig i undersökningen. Undersökningsresultaten måste därför fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter.

4.1 Normalvärde

- (17) Det framfördes inga synpunkter beträffande normalvärdet. Beräkningen av detta ändrades så att det skulle avspeglade ändringarna enligt skäl 11.

4.2 Exportpris och jämförelse

- (18) Det framfördes inga synpunkter beträffande exportpris och jämförelse. Undersökningsresultaten i skälen 18 och 19 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

4.3 Dumpningsmarginal

- (19) Som en följd av ändringarna av normalvärdet enligt skäl 17 fastställdes dumpningsmarginalen slutgiltigt till följande:
— Samtliga företag: 20,5 %.

5. Sydkorea

- (20) Det erinras om att ingen av de exporterande tillverkarna i Sydkorea var samarbetsvillig i undersökningen. Undersökningsresultaten måste därför fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter.

5.1 Normalvärde

- (21) Det framfördes inga synpunkter beträffande normalvärdet. Beräkningen av detta ändrades så att det skulle avspeglade ändringarna enligt skäl 11.

5.2 Exportpris och jämförelse

- (22) Det framfördes inga synpunkter beträffande exportpris och jämförelse. Undersökningsresultaten i skälen 23 och 24 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

5.3 Dumpningsmarginal

- (23) Som en följd av ändringarna av normalvärdet enligt skäl 21 fastställdes dumpningsmarginalen slutgiltigt till följande:
— Samtliga företag: 19,7 %.

D. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (24) Eftersom det inte framfördes några synpunkter på definitionen av gemenskapsindustrin bekräftas slutsatserna i skälen 39 och 40 i förordningen om preliminär tull.

E. SKADA

1. Förbrukning i gemenskapen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater

- (25) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna blev det nödvändigt att ändra de uppgifter om förbrukningen som anges i förordningen om preliminär tull, så att tillgängliga uppgifter avseende vissa företag i gemenskapen som var de exporterande tillverkarna i de berörda länderna närliggande blev inkluderade. De nya undersökningsresultaten bekräftade nedgången i förbrukningen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen (se skäl 45 i förordningen om preliminär tull) enligt följande:

Tabell 1: Förbrukning av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen

	1995	1996	1997	1998	UP
Enheter	6 717 805	5 882 421	4 992 089	4 954 292	4 704 257
Index 1995 = 100	100	88	74	74	70
Index 1997 = 100			100	99	94

Källa: Uppgifter från gemenskapsindustrin och aktörer i gemenskapen som är de exporterande tillverkarna närliggande samt från Eurostat.

- (26) Totalt sjönk förbrukningen på gemenskapsmarknaden (i volym) med 30 % under skadeundersökningsperioden. Det bör noteras att nedgången till största delen ägde rum under perioden 1995–1997 (– 26 %). Som framgår av tabellen ovan stabiliserades emellertid förbrukningen i gemenskapen från och med 1997. Förbrukningen låg sålunda kvar på samma nivå mellan 1997 och 1998, varefter en måttlig nedgång med 5 % ägde rum under undersökningsperioden.
- (27) Det erinras om att förbrukningsnedgången i gemenskapen huvudsakligen beror på att en del av tillverkningen i gemenskapen av 14-tums färgtelevisionsapparater överfördes till vissa central- och östeuropeiska länder under den första delen av skadeundersökningsperioden (se skäl 46 i förordningen om preliminär tull). Följderna av denna omlokalisering behandlas i skälen 63–65.

2. Import av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater till gemenskapen från de berörda länderna

2.1 Litauen och Malaysia: dumpningsmarginaler under miniminivån

- (28) Det bekräftades genom undersökningen att dumpningsmarginalen för Litauen understeg miniminivån. Vidare konstaterades det, som utvecklas närmare i skäl 14, att den slutgiltigt fastställda vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för Malaysia också understeg miniminivån.

2.2 Folkrepubliken Kina: import under tröskelvärdet

- (29) En tillverkare i Folkrepubliken Kina påstod sig vara den enda tillverkaren i landet att ha exporterat en försumbar mängd 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater till gemenskapen under undersökningsperioden. Företaget hävdade vidare att skillnaden mellan företagets egna uppgifter om sin exportvolym till gemenskapen och motsvarande importuppgifter enligt statistiken från Eurostat berodde på att det KN-nummer som tillämpades för 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i statistiksammanhang också omfattade andra rör för färgtelevisionsapparater med storleksmått såväl över som under 14 tum, dvs. rör som inte omfattades av detta förfarande. Företaget påpekade i detta sammanhang att gemenskapsindustrin hade bildat ett samriskföretag tillsammans med ett företag i Folkrepubliken Kina och att också detta kunde förklara den ovannämnda skillnaden.

- (30) Företaget hävdade vidare, och stödde sig härvid på att den förbrukningsnivå som kommissionen preliminärt fastställt var mycket osäker (se skälen 41–44 i förordningen om preliminär tull), att dess faktiska exportförsäljning till gemenskapen understeg tröskelvärdet och begärde att undersökningen skulle avslutas för Folkrepubliken Kinas del.
- (31) För att kunna pröva detta påstående granskade kommissionen den kinesiska exportstatistiken. Kommissionen begärde också in uppgifter från Europeiska unionens delegation i Folkrepubliken Kina och undersökte uppgifter som lämnats av gemenskapsindustrin.
- (32) Enligt den kinesiska exportstatistiken var exportvolymen till gemenskapen till och med högre än vad som uppgavs i statistiken från Eurostat. Det berodde emellertid på att statistiken i fråga täckte olika typer av katodstrålerör för färgtelevisionsapparater, även sådana som inte omfattades av detta förfarande.
- (33) Gemenskapsindustrin lämnade uppgifter om sitt samriskföretag i Folkrepubliken Kina. På grundval av dessa uppgifter konstaterades att samriskföretaget i fråga inte tillverkade de produkter som omfattas av det berörda KN-numret utan andra bildskärmskomponenter. När det gäller skillnaden mellan Eurostats importstatistik och de exportsiffror som den kinesiska exporterande tillverkaren uppgav bör noteras att, som framhålls ovan, tillgängliga uppgifter inte utesluter att andra katodstrålerör för färgtelevisionsapparater än den berörda produkten exporterades från Folkrepubliken Kina till gemenskapen.
- (34) Dessutom framkom det inte i samband med undersökningen att det skulle finnas någon annan kinesisk exportör av den berörda produkten än det ovannämnda företaget.
- (35) På grundval av dessa överväganden och med beaktande av att a) importvolymen från Folkrepubliken Kina väsentligt minskade under skadeundersökningsperioden (– 83 %), b) KN-numret för den berörda produkten också avser produkter som inte omfattas av den här undersökningen och Eurostat-statistiken därför inte nödvändigtvis återspeglar importen av den berörda produkten från Folkrepubliken Kina på ett korrekt sätt, c) den importvolym som den kinesiska tillverkaren uppgav i sitt svar på frågeformuläret understeg tröskelvärdet enligt artikel 5.7 i grundförordningen och d) det inte fanns några uppgifter som tydde på att den ovannämnda kinesiska tillverkaren inte skulle vara den enda kinesiska tillverkaren med exportförsäljning till gemenskapen av den berörda produkten, konstaterades det att det var berättigat att anse att den kinesiska importens marknadsandel understeg tröskelvärdet.

2.3 Indien och Sydkorea

- (36) Med hänsyn till slutsatserna i skäl 28 beträffande Litauen och Malaysia och i skäl 35 beträffande Folkrepubliken Kina analyserades därför i den fortsatta bedömningen av skada endast importen från de två kvarstående länderna, Indien och Sydkorea. Det är den importen som i fortsättningen avses när uttrycket import från "de berörda länderna" används.

2.4 Sammantagen bedömning av importen från de berörda länderna

2.4.1 Importvolym

- (37) Importen med ursprung i de berörda länderna utvecklades på följande sätt:

Tabell 2: Importen till gemenskapen från de berörda länderna

	1995	1996	1997	1998	UP
Totalt antal enheter	806 188	318 471	126 559	483 361	494 254
Index 1995 = 100	100	40	16	60	61
Index 1997 = 100			100	382	391

Källa: Eurostat.

- (38) Importen från de berörda länderna minskade totalt sett med 39 % under skadeundersökningsperioden. Det framgår av tabellen ovan att importen av dumpade produkter visserligen minskade mellan 1995 och 1997 (– 84 %), men att den sedan ökade igen väsentligt mellan 1997 och undersökningsperioden (+ 291 %).

2.4.2 Importens marknadsandel

- (39) Med beaktande av de ändrade siffrorna för förbrukningen utvecklades marknadsandelen i gemenskapen för dumpad import från de berörda länderna enligt följande:

Tabell 3: Marknadsandel för importen från de berörda länderna

	1995	1996	1997	1998	UP
	12,0 %	5,4 %	2,5 %	9,8 %	10,5 %
<i>Index</i> 1995 = 100	100	45	21	81	88
<i>Index</i> 1997 = 100			100	385	414

Källa: Gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret samt Eurostat.

- (40) Det framgår av tabellen ovan att marknadsandelen minskade med 9,5 procentenheter under perioden 1995-1997, men att den sedan ökade med 8 procentenheter mellan 1997 och undersökningsperioden.

2.4.3 Genomsnittspris för importen

- (41) Enligt slutsatserna i skäl 55 i förordningen om preliminär tull uppvisade det genomsnittliga priset på importerade 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater med ursprung i Indien, Malaysia, Folkrepubliken Kina och Sydkorea en nedåtgående tendens (– 11 % under skadeundersökningsperioden och – 19 % mellan 1997 och undersökningsperioden). Sedan Malaysia och Folkrepubliken Kina uteslutits från undersökningen konstaterades att prisutvecklingen var än mer uttalad, vilket framgår av tabellen nedan.

Tabell 4: Genomsnittspris i gemenskapen för import från de berörda länderna

	1995	1996	1997	1998	UP
Ecu per enhet	39,36	42,15	45,27	34,85	31,85
<i>Index</i> 1995 = 100	100	107	115	89	81
<i>Index</i> 1997 = 100			100	77	70

Källa: Eurostat.

Mellan 1995 och undersökningsperioden minskade de berörda exporterande tillverkarnas försäljningspriser på gemenskapsmarknaden med 19 %. Den nedåtgående utvecklingstendensen blir än mer uttalad om man ser till utvecklingen mellan 1997 och undersökningsperioden, då det genomsnittliga importpriset sjönk med 30 %. Detta inträffade samtidigt som importen ökade i volym med 291 %.

Mellan 1997 och undersökningsperioden minskade dessutom det genomsnittliga importpriset väsentligt mer (– 30 %) än gemenskapsindustrins genomsnittliga pris (– 19 %).

2.5 Prisunderskridande

- (42) Analysen ovan av den berörda importen påverkar inte slutsatserna vad gäller prisunderskridandet, och därför bekräftas slutsatserna i skäl 59 i förordningen om preliminär tull för Indiens och Sydkoreas del. Jämförelsen visade att de genomsnittliga marginalerna för prisunderskridandet, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser, var 14,7 % för Indien och 10,8 % för Sydkorea.

2.6 Slutsats

- (43) På grundval av ovanstående omständigheter och överväganden konstaterades att den dumpade importen (i volym) med ursprung i de berörda länderna utvecklades i två steg. Mellan 1995 och 1997 minskade importen betydligt. Mellan 1997 och undersökningsperioden återhämtade den sig emellertid och ökade med 291 %. Marknadsandelen utvecklades på ett liknande sätt. Marknadsandelen för importen från de berörda länderna minskade sålunda under perioden 1995–1997 med 9,5 procentenheter, för att sedan öka med 8 procentenheter mellan 1997 och undersökningsperioden. Importpriserna, som först ökade med 15 % fram till och med 1997, minskade därefter på motsvarande sätt med 30 %.

3. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

- (44) Det inkom inga synpunkter på den preliminära analysen av skada, enligt vilken flertalet av de ekonomiska indikatorerna avseende gemenskapsindustrins situation präglades av en betydande nedåtgående tendens (skälen 60–69 och 72–79 i förordningen om preliminär tull). Undersökningsresultaten beträffande gemenskapsindustrins situation anges ändå i det följande, särskilt eftersom siffrorna för förbrukningen i gemenskapen har ändrats.

Den nedåtgående tendensen vad gäller de ekonomiska indikatorerna avseende gemenskapsindustrins situation var särskilt uttalad mellan 1997 och undersökningsperioden.

Eftersom gemenskapsindustrin utgörs av en enda tillverkare har, så som anges i skäl 60 i förordningen om preliminär tull, uppgifterna avseende gemenskapsindustrin uttryckts i indexform så att uppgifterna behandlas konfidentiellt i enlighet med artikel 19 i grundförordningen. Det bör också noteras att samtliga de indikatorer som uttryckligen anges i artikel 3.5 i grundförordningen undersöktes. De indikatorer som befanns vara relevanta anges nedan.

3.1 Produktion

- (45) Gemenskapsindustrins tillverkning av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater ökade med 9 % under skadeundersökningsperioden (se skäl 64 i förordningen om preliminär tull). Det bör också framhållas att gemenskapsindustrin upprätthöll sin tillverkning av sådana rör i gemenskapen samtidigt som en del av tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater flyttades till vissa central- och östeuropeiska länder.

3.2 Försäljningsvolym, genomsnittligt försäljningspris och lönsamhet

- (46) Gemenskapsindustrin förlorade 55 % av sin försäljningsvolym under skadeundersökningsperioden och 26 % mellan 1997 och undersökningsperioden (se skäl 66 i förordningen om preliminär tull). Förbrukningen minskade under samma period med 30 % respektive 6 %. Det bör understrykas att förbrukningsnedgången huvudsakligen inträffade 1995–1997 (–26 %), när tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater i gemenskapen delvis flyttades över till vissa central- och östeuropeiska länder. Däremot var förbrukningsnivån i stort sett stabil mellan 1997 och undersökningsperioden. Gemenskapsindustrins försäljning minskade alltså betydligt mer än förbrukningen.
- (47) Som anges i skäl 68 i förordningen om preliminär tull visade undersökningen att de priser som gemenskapsindustrin tog ut av oberoende kunder minskade med 21 % under skadeundersökningsperioden. Eftersom priserna var stabila under perioden 1995–1997 inträffade nedgången emellertid huvudsakligen mellan 1997 och undersökningsperioden (–19 %). Det största fallet i gemenskapsindustrins priser ägde alltså rum när förbrukningen var relativt stabil (nedgång med 6 % mellan 1997 och undersökningsperioden), medan priserna var stabila när förbrukningen minskade väsentligt (–26 % under perioden 1995–1997).

- (48) Gemenskapsindustrins lönsamhet var dessutom negativ. Som anges i skäl 75 i förordningen om preliminär tull sjönk vinsten med ungefär 4 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

3.3 Marknadsandel i gemenskapen

- (49) På grundval av de reviderade siffrorna för förbrukningen utvecklades gemenskapsindustrins marknadsandel på följande sätt:

Tabell 5: Gemenskapsindustrins marknadsandel

	1995	1996	1997	1998	UP
<i>Index 1995 = 100</i>	100	107	83	64	65
<i>Index 1997 = 100</i>			100	77	78

Källa: Gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret samt Eurostat.

- (50) Gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk med 15,5 procentenheter under skadeundersökningsperioden och inte, som preliminärt faststälts, med 6 procentenheter (se skäl 71 i förordningen om preliminär tull). Den största nedgången (-7,9 procentenheter) inträffade mellan 1997 och undersökningsperioden när den dumpade importen kraftigt ökade (+291 %) och fick en väsentligt ökad marknadsandel (+8 procentenheter).

4. Slutsats beträffande skada

- (51) Gemenskapsindustrins försäljningspriser minskade under skadeundersökningsperioden med 21 %, dess lönsamhet var negativ (vinsten sjönk med ungefär 4 procentenheter), dess försäljningsvolym minskade med 55 % (se skäl 81 i förordningen om preliminär tull) och den förlorade 15,5 procentenheter av sin marknadsandel. Det genomsnittliga priset på den dumpade importen, vilket under hela skadeundersökningsperioden understeg gemenskapsindustrins genomsnittspris, var ungefär 12 % lägre än gemenskapsindustrins genomsnittliga pris under undersökningsperioden.
- (52) Volymen dumpad import minskade väsentligt under perioden 1995-1997 för att sedan öka kraftigt med 291 % mellan 1997 och undersökningsperioden. Ökningen sammanföll med en förbrukningsnedgång på 6 % mellan 1997 och undersökningsperioden. När det gäller det genomsnittliga importpriset bör observeras att en ökning med 15 % konstaterades för perioden 1995-1997, medan en minskning med 30 % noterades mellan 1997 och undersökningsperioden.
- (53) Det bekräftades av den närmare undersökningen att gemenskapsindustrins ekonomiska situation försämrades särskilt mellan 1997 och undersökningsperioden när den stora ökningen av dumpad import ägde rum och när gemenskapsindustrins produktion minskade med 15 % (se skäl 64 i förordningen om preliminär tull), dess försäljningspriser minskade med 19 %, lönsamheten likaså minskade väsentligt och sysselsättningen sjönk med 13 %.
- (54) Med hänsyn till ovanstående, särskilt de minskade försäljningspriserna och den lägre lönsamheten, bekräftas slutsatsen att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (55) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersöktes det om den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit hade vållats av dumpad import från de berörda länderna.

- (56) Verkningarna av kända faktorer utöver den dumpade importen undersöktes så att skada som vållats av sådana faktorer inte felaktigt skulle tillskrivas den dumpade importen från de berörda länderna.

2. Verkningar av den dumpade importen

- (57) Sedan Malaysia och Folkrepubliken Kina uteslutits från undersökningen konstaterades att volymen dumpad import ökat väsentligt mellan 1997 och undersökningsperioden (+ 291 %). Marknadsandelen för denna import ökade med 8 procentenheter. Importuppgången inträffade vid en tidpunkt då förbrukningen var stabil. Samtidigt minskade gemenskapsindustrins försäljning (- 26 %) och marknadsandel (- 7,9 procentenheter).
- (58) De priser som de exporterande tillverkarna från de berörda länderna tog ut på gemenskapsmarknaden minskade med 19 % under skadeundersökningsperioden. Den största prisnedgången inträffade mellan 1997 och undersökningsperioden (- 30 %). Gemenskapsindustrins priser minskade med 21 % under skadeundersökningsperioden. Nedgången inträffade framför allt mellan 1997 och undersökningsperioden (- 19 %). Prisunderskridandet under undersökningsperioden konstaterades vara genomsnittligt 12 %. Detta ledde till försämrade lönsamhet för gemenskapsindustrin, som noterade förluster på så mycket som 4 % av omsättningen.
- (59) På grundval av ovanstående kan ett tydligt tidsmässigt sammanträffande, framför allt från och med 1997, konstateras mellan gemenskapsindustrins försämrade situation och den kraftiga ökningen av dumpad lågprisimport från de berörda länderna. När gemenskapsindustrin ställdes inför de stora volymerna dumpad import från de berörda länderna minskade dess försäljningsvolym och marknadsandel och den blev tvungen att följa med i det prisfall som den dumpade importen förorsakade.
- (60) Dessa omständigheter och överväganden visar att den dumpade lågprisimporten hade en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation, särskilt vad gäller marknadsandel, försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhet, och att den har vållat väsentlig skada.

3. Förbrukningens utveckling

- (61) Det gjordes gällande att den skada som gemenskapsindustrin lidit i huvudsak hade orsakats av en dramatisk nedgång i förbrukningen, som i sin tur föranletts av en allmän efterfrågeminskning på marknaden. Det framgick av undersökningen att förbrukningen mycket riktigt minskade under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsmarknaden minskade volymmässigt med 30 % under skadeundersökningsperioden och med 6 % mellan 1997 och undersökningsperioden.
- (62) Av den fördjupade analysen framgick emellertid att den skada som gemenskapsindustrin lidit inte berodde på en allmän efterfrågenedgång på marknaden. Det visade sig att vad som föreföll peka på en minskande marknad var resultatet av att tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater omlokaliseras till vissa central- och östeuropeiska länder (se skälen 63-65). Förbrukningen i gemenskapen av sådana färgtelevisionsapparater, den produkt i senare förädlingsled i vilken 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater används, till och med ökade under skadeundersökningsperioden (se skälen 66 och 67). Priserna borde inte gå ned i samband med en sådan förbrukningsutveckling. Det bör slutligen noteras att flertalet ekonomiska indikatorer avseende gemenskapsindustrin började utvecklas mycket negativt vid en tidpunkt då förbrukningen hade stabiliserats, dvs. sedan 1997 (se skälen 69-71).

3.1 Verkningar av omlokaliseringen

- (63) Enligt tillgängliga uppgifter omlokaliseras tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater till vissa central- och östeuropeiska länder under den första delen av skadeundersökningsperioden. Omlokaliseringen fick till följd att det användes färre 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen, men att det samtidigt exporterades fler rör för att tillgodose behovet vid de nya produktionsanläggningarna.

- (64) På grundval av ovanstående kan slutsatsen dras att den minskade förbrukningen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen i själva verket inte var ett tecken på en allmän efterfrågeminskning för den berörda produkten och därav följande negativ inverkan på försäljningspriset, utan endast avspeglade det förhållandet att de berörda användarna hade bytt geografisk belägenhet. Omlokaliseringen av tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater till länder i Central- och Östeuropa kan till stor del förklara nedgången i förbrukningen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen, men den har inte lett till en allmän nedgång i efterfrågan på produkten.
- (65) Detta leder till slutsatsen att den nedgång av försäljningspriserna på gemenskapsmarknaden som undersökningen visat, särskilt från och med 1997, liksom försämringen när det gäller gemenskapens ekonomiska situation, inte kan förklaras av en allmän efterfrågesvacka på marknaden totalt sett för den berörda produkten.

3.2 Förbrukning av 14-tums färgtelevisionsapparater i gemenskapen

- (66) Mot den bakgrunden, och för att man skulle få en fullständig bild av och en heltäckande förklaring till nedgången i gemenskapens förbrukning av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater under skadeundersökningsperioden, undersöktes hur förbrukningen av 14-tums färgtelevisionsapparater hade utvecklats mellan 1995 och 1998. Eftersom 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater används i tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater blir analysen av gemenskapsmarknaden för sådana rör mera fullständig om man också analyserar konsumtionen i gemenskapen av 14-tums färgtelevisionsapparater.

Tabell 6: Förbrukning av 14-tums färgtelevisionsapparater i gemenskapen

	1995	1996	1997	1998	UP
Enheter	8 292 391	8 070 930	8 342 555	9 276 425	uppgift saknas
Index	100	97	101	111	

Källa: Uppgifter från marknadsstudier avseende 14-tums färgtelevisionsapparater samt Eurostat.

- (67) Det framgår tydligt av tabellen att efterfrågan på 14-tums färgtelevisionsapparater i gemenskapen ökade under skadeundersökningsperioden, särskilt under 1997 och 1998.
- (68) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att den negativa utvecklingen av efterfrågan i gemenskapen på 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater inte beror på en allmän nedgång i efterfrågan på denna produkt, eftersom efterfrågan tvärtom ökade med cirka 11 % mellan 1995 och fram till 1998. Omlokaliseringen kan alltså inte dölja det faktum att efterfrågan på 14-tums färgtelevisionsapparater fortsatte att öka i gemenskapen, vilket tyder på att den berörda produkten inte är obsolet.

3.3 Förbrukningens utveckling från och med 1997

- (69) Som framgår av tabell 1 och utvecklas närmare i skäl 26 inträffade den största nedgången i förbrukningen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen mellan 1995 och 1997 (-26 %). Därefter noteras emellertid en ganska stabil förbrukningstendens.
- (70) Det framgick av den fördjupade analysen att gemenskapsindustrins priser var stabila samtidigt som förbrukningen minskade väsentligt (-26 % mellan 1995 och 1997) och att prisnedgången för gemenskapsindustrin huvudsakligen inträffade vid en tidpunkt då förbrukningen var relativt stabil (nedgång med 6 % mellan 1997 och undersökningsperioden). Vidare försämrades gemenskapsindustrins ekonomiska situation särskilt mellan 1997 och undersökningsperioden, då en kraftig ökning av den dumpade importen ägde rum (ökning av importvolymen med 291 % och av importens marknadsandel med 8 procentenheter), gemenskapsindustrins försäljning gick ned med 26 % och industrin förlorade 7,9 procentenheter av sin marknadsandel. Som framhållits ovan minskade under denna period det genomsnittliga priset per enhet på 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater som såldes av gemenskapsindustrin till icke närstående kunder med 19 %, produktionen minskade med 15 % och lönsamheten sjönk med cirka 4 procentenheter. Det bör slutligen noteras att gemenskapsindustrins tillverkningskostnader inte ökade under den period då försäljningen minskade. Tvärtom minskade dess tillverkningskostnader med mer än 10 % mellan 1997 och undersökningsperioden.

- (71) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att förbrukningsutvecklingen när det gäller 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen inte kan ha förorsakat gemenskapsindustrins försämrade situation och den betydande ökningen både i fråga om volym och marknadsandel för importen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater från de berörda länderna, särskilt mellan 1997 och undersökningsperioden.

4. Import till gemenskapen från andra tredje länder

- (72) Totalsiffran i tabellen nedan inkluderar import från samtliga länder utom Indien och Sydkorea.

Tabell 7: Import från andra tredje länder

	1995	1996	1997	1998	UP
Litauen	438 051	549 112	357 202	408 607	373 510
Malaysia	742 235	500 531	271 838	525 015	544 397
Singapore	678 752	814 216	984 267	729 387	480 032
Övriga	1 096 695	802 426	997 232	676 018	467 133
Totalt från andra tredje länder	2 955 733	2 666 285	2 610 539	2 339 027	1 865 072
<i>Index 1995 = 100</i>	100	90	88	79	63
<i>Index 1997 = 100</i>			100	90	71

Källa: Eurostat.

Litauen, Malaysia och Singapore var under undersökningsperioden de största exportörerna till gemenskapen inom denna grupp. Som anges i skäl 35 understeg importen från Folkrepubliken Kina tröskelvärdet.

- (73) Den sammanlagda importen från andra tredje länder (i volym) minskade med 37 % under skadeundersökningsperioden medan förbrukningen minskade med 30 %. Mellan 1997 och undersökningsperioden minskade denna import med 29 % medan förbrukningen endast gick ned med 6 %.
- (74) Det framgick av undersökningen att de priser som flertalet aktörer i andra tredje länder tog ut på gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden var högre än de som de berörda länderna tog ut på samma marknad. Priserna utvecklades enligt Eurostat på följande sätt:

Tabell 8: Importpriser

	1995	1996	1997	1998	UP
Litauen	34,97	36,96	38,88	35,40	27,36
Malaysia	44,59	41,68	45,65	43,92	35,53
Singapore	43,61	41,18	42,63	41,78	40,35
Genomsnittligt importpris	41,46	42,32	42,98	39,94	37,54
<i>Index 1995 = 100</i>	100	102	104	96	91
<i>Index 1997 = 100</i>			100	93	87

Källa: Eurostat.

- (75) Tabellen visar att priserna på importen från Singapore var högre än gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden och att priserna på 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater varierade i betydande grad bland övriga tredje länder. Priserna på importen från Malaysia var jämförbara med gemenskapsindustrins priser, medan de exporterande tillverkarna i Litauen tillämpade lägre priser. Det kan därför inte helt uteslutas att importen från vissa tredje länder har påverkat gemenskapsindustrins ekonomiska situation negativt.

5. Slutsats beträffande orsakssamband

- (76) Sammanfattningsvis kan det inte uteslutas att andra faktorer än den dumpade importen från de berörda länderna, särskilt importen från Litauen, kan ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Verkningarna av dessa faktorer är emellertid inte sådana att de bryter orsakssambandet mellan den skada som konstaterats och verkningarna av den berörda dumpade importen, särskilt med beaktande av den dumpade importens marknadsandel.
- (77) Detta visas tydligt av den mycket negativa utvecklingen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation, särskilt mellan 1997 och undersökningsperioden. Under denna tid ägde den stora ökningen av importen från de berörda länderna rum (+ 291 %), och gemenskapsindustrins försäljningsvolym sjönk med 26 %. Gemenskapsindustrin förlorade under denna tid 7,9 procentenheter av sin marknadsandel (medan de berörda länderna ökade sin med 8 procentenheter), dess genomsnittspris minskade med 19 %, produktionen sjönk med 15 % och lönsamheten föll med ungefär 4 procentenheter. Ett betydande prisunderskridande konstaterades vidare under undersökningsperioden.
- (78) De berörda ländernas exporterande tillverkares uppträdande fick stora negativa verkningar för gemenskapsindustrins situation. Det bekräftas därför att denna import beaktad separat har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Gemenskapsindustrins intresse

- (79) Det bör noteras att det, trots omlokaliseringen av tillverkningen av 14-tums färgtelevisionsapparater (se ovan), fortfarande finns en betydande tillverkning av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater i gemenskapen. Den ökade efterfrågan på 14-tums färgtelevisionsapparater tyder i själva verket på att den berörda produkten inte är en obsolet produkt. Gemenskapsindustrin är livskraftig, vilket den rationaliseringsprocess som den genomgått är ett tecken på. Gemenskapsindustrin har sålunda under senare år genomfört rationaliseringar och förbättrat sin produktivitet i ett framgångsrikt försök att minska sina tillverkningskostnader och öka sin konkurrenskraft på marknaden. Gemenskapsindustrins priser bedöms komma att fortsätta att sjunka i avsaknad av antidumpningsåtgärder. Det skulle kunna leda till att tillverkningen av 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater läggs ned i gemenskapen, och därmed medföra minskad sysselsättning i gemenskapen.

2. Verkningar för importörer och användare

- (80) Det inkom inte några synpunkter efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull beträffande de eventuella nackdelar som antidumpningsåtgärderna kan få när det gäller importörernas och användarnas verksamhet. Därför bekräftas slutsatserna i skälen 108–110 i förordningen om preliminär tull.

3. Slutsats

- (81) På grundval av ovanstående omständigheter dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl mot att införa antidumpningsåtgärder beträffande import av den berörda produkten från Indien och Sydkorea.

H. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

- (82) Med hänsyn till slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse görs bedömningen att slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas i syfte att förhindra att dumpad import från Indien och Sydkorea vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (83) Nivån för undanröjande av skada beräknades enligt den metod som redovisas i skäl 116 i förordningen om preliminär tull. En icke-skadevällande prisnivå fastställdes som avses medge att gemenskapsindustrin, i ett läge då det inte längre förekommer någon dumpad import från de berörda länderna, kan täcka sina tillverkningskostnader och uppnå en skäligen vinst.

2. Utformning av den slutgiltiga tullen och tullens nivå

- (84) Skademarginalerna var för samtliga exporterande tillverkare högre än de dumpningsmarginaler som konstaterats, och därför bör i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen den slutgiltiga tullen fastställas till nivån för dumpningsmarginalerna.

3. Avslutande av förfarandet

- (85) Med hänsyn till undersökningsresultaten beträffande importen med ursprung i Litauen, Malaysia (vars dumpningsmarginaler understiger miniminivån) och Kina (vars marknadsandel ligger under tröskelvärdet), bör förfarandet avslutas för dessa länders vidkommande.

I. UTTAG OCH FRISLÄPPANDE AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

- (86) Med hänsyn till storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för de exporterande tillverkarna i Indien och Sydkorea och mot bakgrund av den betydande skada som gemenskapsindustrin vållats, bedöms det som nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpingstullar enligt förordning (EG) nr 837/2000 tas ut slutgiltigt på nivån för de slutgiltigt införda tullarna.
- (87) Eftersom förfarandet avslutas vad gäller importen med ursprung i Malaysia och Folkrepubliken Kina, måste de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpingstull enligt förordning (EG) nr 837/2000 på import med ursprung i dessa länder frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpingstull skall införas på import av katodstrålerör för färgtelevisionsapparater med ett diagonalmått på skärmen (dvs. den aktiva delen av bildskärmen mätt i en rak linje) som överstiger 33 cm men inte 38 cm, med en bildskärm där förhållandet mellan bredd och höjd är mindre än 1,5 och med en punkttäthet (dvs. avståndet mellan två linjer i samma färg mitt på skärmen) av minst 0,4 mm (nedan kallade 14-tumsrör för färgtelevisionsapparater) enligt KN-nummer ex 8540 11 11 (TARIC-nummer 8540 11 11 94) med ursprung i Indien och Republiken Korea.

2. Följande slutgiltiga antidumpingstullar skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Land	Tullsats (%)
Indien	20,5
Republiken Korea	19,7

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Förfarandet beträffande import av katodstrålerör för färgtelevisionsapparater enligt definitionen i artikel 1.1 med ursprung i Litauen, Malaysia och Folkrepubliken Kina skall avslutas.

Artikel 3

1. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull enligt förordning (EG) nr 837/2000 på import med ursprung i Indien och Republiken Korea skall tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs genom den här förordningen. Belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullsatsen skall frisläppas.
2. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull enligt förordning (EG) nr 837/2000 på import med ursprung i Malaysia och Folkrepubliken Kina skall frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 oktober 2000.

På rådets vägnar

L. FABIUS

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2314/2000

av den 17 oktober 2000

om ändring av förordning (EG) nr 763/2000 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 584/96 införts på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att avse import av vissa rördelar av järn eller stål som avsänds från Taiwan, oavsett om deras deklarerade ursprung är Taiwan eller inte, och om avslutande av undersökningen beträffande import från tre exportörer i Taiwan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 763/2000 ⁽²⁾ utvidgades den slutgiltiga antidumpningstull på 58,6 % som införts genom förordning (EG) nr 584/96 ⁽³⁾ till att omfatta import av samma produkt som avsänds från Taiwan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Taiwan eller inte, med undantag av produkter som tillverkas och exporteras av de tre samarbetsvilliga berörda taiwanesiska exportörerna.
- (2) Gemenskapsinstitutionerna har som praxis att tillämpa individuella antidumpningsåtgärder på varor som tillverkas av enskilda företag.
- (3) Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 763/2000 begränsas undantaget från utvidgningen av tullarna till att gälla produkter som tillverkas och säljs direkt till gemenskapen av de tre samarbetsvilliga berörda taiwanesiska exportörerna.
- (4) På grundval av slutsatserna i den berörda undersökningen förefaller det lämpligt att undantaget omfattar all exportförsäljning av den produkt som tillverkas av de berörda exportörerna och som sker antingen direkt eller genom en tredje part.

- (5) Nämnda artikel 1 bör därför ändras så att undantaget gäller för produkter som tillverkas av de tre samarbetsvilliga taiwanesiska tillverkarna, oavsett vilken aktör som är ansvarig för exporten av varorna till gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.1 och 1.2 i förordning (EG) nr 763/2000 skall ersättas med följande:

”1. Den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 584/96 på import av vissa rördelar av järn och stål enligt KN-nummer ex 7307 93 11 (TARIC-nummer 7307 93 11 90), ex 7307 93 19 (TARIC-nummer 7307 93 19 90), ex 7307 99 30 (TARIC-nummer 7307 99 30 91) och ex 7307 99 90 (TARIC-nummer 7307 99 90 91) med ursprung i Folkrepubliken Kina skall utvidgas till att omfatta import av samma rördelar vilka avsänds från Taiwan (oavsett om dessa rördelars deklarerade ursprung är Taiwan eller inte) (TARIC-tilläggsnummer A 999), med undantag av de rördelar som tillverkas av Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung (Taiwan) (TARIC-tilläggsnummer A 098), Rigid Industries Co., Ltd, Kaohsiung (Taiwan) (TARIC-tilläggsnummer A 099) och Niang Hong Pipe Fittings Co., Ltd, Kaohsiung (Taiwan) (TARIC-tilläggsnummer A 100).

2. Den genom punkt 1 utvidgade tullen skall tas ut på import som registreras i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 1683/1999 och artiklarna 13.3 och 14.5 i förordning (EG) nr 384/96, med undantag av de varor som tillverkas av de företag som avses i punkt 1.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 15 april 2000.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 94, 14.4.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 84, 3.4.1996, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 oktober 2000.

På rådets vägnar

L. FABIUS

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2315/2000

av den 17 oktober 2000

om ändring av förordning (EG) nr 2402/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av obearbetat, olegerat magnesium med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Ursprungliga åtgärder

(1) I november 1998 införde rådet genom förordning (EG) nr 2402/98 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen) en slutgiltig antidumpningstull på import av obearbetat och olegerat magnesium med ursprung i Folkrepubliken Kina. Tullen kan beräknas på två olika sätt:

a) Skillnaden mellan minimiimportpriset på 2 622 ecu per ton och priset cif gemenskapens gräns, fastställt på grundval av en faktura från en exportör i Folkrepubliken Kina till en icke-närstående part, i de fall det senare priset var lägre än minimiimportpriset. Ingen tull togs ut om priset cif gemenskapens gräns per ton var lika med eller högre än minimiimportpriset.

b) En värdetull på 31,7 % i alla övriga fall som inte omfattades av a ovan.

2. Begäran om en antiabsorptionsöversyn

(2) Den 22 juli 1999 mottog kommissionen en begäran om en ny undersökning i enlighet med artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). Begäran ingavs av Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages (Euro Alliages) för den enda kända gemenskapstillverkaren av obearbetat och olegerat magnesium, Pechiney Electrometallurgie, Frankrike. I begäran hävdades det att antidumpningstullen hade absorberats helt eller delvis och att antidumpningsåtgärderna följaktligen inte hade lett till några rörelser eller

endast till otillräckliga rörelser i återförsäljningspriserna eller de påföljande försäljningspriserna i gemenskapen.

(3) Begäran innehöll tillräckliga bevis för att återförsäljningspriserna och de påföljande försäljningspriserna i gemenskapen för den berörda produkten inte återspeglade antidumpningstullens storlek i tillräcklig utsträckning. Förutom de otillräckliga rörelserna i återförsäljningspriserna och de påföljande försäljningspriserna hävdades det även i begäran att merparten av importen gjordes till kraftigt rabatterade priser av gemenskapsimportörer som var exportörer närstående och följaktligen omfattades av värdetullen, vilken inte var tillräcklig för att öka priserna efter tull till en nivå nära minimipriset.

3. Antiabsorptionsundersökningen

(4) Kommissionen meddelade den 4 september 1999 genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att en ny undersökning i enlighet med artikel 12 i grundförordningen skulle inledas avseende de antidumpningsåtgärder som var tillämpliga på import av obearbetat och olegerat magnesium med ursprung i Folkrepubliken Kina.

(5) Kommissionen underrättade officiellt de tillverkare/exportörer, importörer/handlare och användare/intresseorganisationer som den visste var berörda, företrädarna för exportlandet och gemenskapstillverkaren om att en ny undersökning hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla parter som begärde detta gavs tillfälle att bli hörda. Kommissionen sände frågeformulär direkt till alla tillverkare/exportörer, användare/intresseorganisationer och importörer/handlare som den visste var berörda.

(6) Tre exportörer, två importörer, en sammanslutning av användare och fyra användare som tillhörde samma grupp besvarade frågeformuläret. Även vissa andra användare och en stålinteresseorganisation lämnade synpunkter skriftligen. Kommissionen gjorde kontrollbesök hos följande företag:

— Deumu Deutsche Erz- und Metallunion GmbH, Tyskland,

— Wogen Resources Ltd, Förenade kungariket.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 298, 7.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 253, 4.9.1999, s. 15.

- (7) Undersökningen omfattade perioden från och med den 1 september 1998 till och med den 31 augusti 1999 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningsperioden låg till grund för fastställandet av nivån på exportpriserna, återförsäljningspriserna och de påföljande försäljningspriserna efter införandet av antidumpningsåtgärderna.
- (8) Eftersom undersökningen var komplicerad, särskilt på grund av det faktum att det fanns två tullar, sträckte den sig över en längre tidsperiod än de sex månader som föreskrivs i artikel 12.4 i grundförordningen.

B. BERÖRD PRODUKT

- (9) Den produkt som är föremål för ny undersökning är densamma som i den undersökning som ledde till att de gällande åtgärderna infördes, dvs. obearbetat och olegerat magnesium som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 8104 11 00 och ex 8104 19 00 (TARIC-nummer 8104 19 00 20).

Obearbetat och olegerat magnesium omfattar följande:

- Obearbetat magnesium som oavsiktligt innehåller små mängder av andra element i form av orenheter.
- Obearbetat magnesium som innehåller avsiktligt tillsatta element såsom aluminium och zink, och som inte motsvarar någon av de legeringar som beskrivs i bilagan till förordningen.

Obearbetat och olegerat magnesium har följande användningsområden:

- Legeringsämne i tillverkningen av aluminiumlegeringar.
- Avsvavling av stål.
- Tillverkning av nodulärt gjutjärn.
- Kemiska användningar, t.ex. tillverkning av titan.
- Andra användningar, t.ex. tillverkning av anoder, farmaceutiska och militära tillämpningar.

C. DEN NYA UNDERSÖKNINGEN

- (10) Undersökningen hade till syfte att fastställa huruvida de gällande åtgärderna hade haft avsedd verkan och huruvida eventuella uteblivna verkningar berodde på ökad dumpning. Uteblivna verkningar innebär i) inga rörelser eller otillräckliga rörelser i återförsäljningspriserna eller de påföljande försäljningspriserna i gemenskapen eller, om inga entydiga slutsatser kan dras av dessa prisrörelser, ii) en minskning av exportörernas direkta exportpriser till gemenskapen.

1. Rörelser i återförsäljningspriserna i gemenskapen

- a) *Undersökning av huruvida de gällande åtgärdernas positiva verkningar undergrävdes av absorption av tullen*

- (11) Vid fastställandet av huruvida återförsäljningspriserna och de påföljande försäljningspriserna hade rört sig tillräckligt jämfördes prisnivån under den ursprungliga undersökningsperioden (från och med den 1 juli 1996 till och med den 30 juni 1997, nedan kallad den

ursprungliga undersökningsperioden) med prisnivån under undersökningsperioden. De två samarbetsvilliga importörerna i gemenskapen och de fyra användarföretagen, vilka köpte den berörda produkten från Folkrepubliken Kina både under den ursprungliga undersökningsperioden och undersökningsperioden, lämnade uppgifter om inköps- och återförsäljningspriser för obearbetat och olegerat magnesium från Folkrepubliken Kina. Dessa samarbetsvilliga importörer och användare svarade för 89 % av den sammanlagda importvolymen till gemenskapen under undersökningsperioden.

Det framgick av en jämförelse mellan återförsäljningspriserna, efter tull, under den ursprungliga undersökningsperioden och samma priser under undersökningsperioden att återförsäljningspriserna hade minskat sedan införandet av de ursprungliga åtgärderna. I genomsnitt hade priserna minskat med 0,7 % i förhållande till den nivå som tidigare faststälts för den ursprungliga undersökningsperioden, fastän de istället borde ha ökat med mer än 30 %.

b) *De berörda parternas påståenden*

- (12) Berörda parter gavs tillfälle att klargöra vilka andra faktorer än absorption av antidumpningstullarna som kunde förklara varför det inte hade skett några rörelser i återförsäljningspriserna i gemenskapen efter införandet av åtgärder.

Ingen av importörerna och användarna lämnade en tillfredsställande förklaring till minskningen av återförsäljningspriserna i gemenskapen. Flera parter hävdade att det inte hade skett några rörelser i återförsäljningspriserna på grund av att exportpriserna hade minskat, vilket i sin tur berodde på en allmän minskning av världsmarknadspriserna för magnesium. Under dessa omständigheter är det svårt att förstå varför ingen part begärde en ny undersökning av normalvärdet inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande i enlighet med artikel 12.5 i grundförordningen. Hursomhelst var uppgifterna som hade lämnats in långt efter det att tidsfristen hade löpt ut ofullständiga och utgjorde inte bevisning för att vare sig normalvärdet i Norge (det jämförbara landet) eller världsmarknadspriserna hade ändrats i förhållande till den ursprungliga undersökningsperioden.

Tvärtom visade de uppgifter som lämnats om ett norskt företags priser på ett genomsnittligt försäljningspris för undersökningsperioden som översteg det normalvärde som faststälts för den ursprungliga undersökningsperioden. Dessutom framgick det av uppgifter från Metal Bulletin som lämnades av en exportör att de genomsnittliga priserna på den europeiska marknaden under undersökningsperioden var 62 % högre än de kinesiska exportpriserna, vilket innebär att de kinesiska exportpriserna fortfarande låg på en betydligt lägre nivå än världsmarknadspriserna och de europeiska marknadspriserna.

c) *Slutsats rörande återförsäljningspriser*

- (13) Det framgick av undersökningen att återförsäljningspriserna hade minskat mellan den ursprungliga undersökningsperioden och undersökningsperioden. Detta ansågs utgöra tillräcklig bevisning för att tullarna hade absorberats och att det därför inte var nödvändigt att undersöka exportprisutvecklingen.

2. **Ny dumpningsmarginal**

- (14) Eftersom det konstaterats att åtgärdernas positiva verkningar hade undergrävts var det nödvändigt att fastställa en reviderad tullsats. För detta ändamål, och i enlighet med artikel 12.2 i grundförordningen, granskades exportpriserna på nytt och dumpningsmarginalen omräknades i enlighet därmed.

a) *Ny granskning av exportpriserna*

- (15) Exportpriserna granskades på nytt i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen eftersom de föreföll otillförlitliga. Efter införandet av åtgärder minskade återförsäljningspriserna något fastän de borde ha ökat till följd av antidumpingstullen. Sådant tidigare förklarats har ingen part lämnat en tillfredsställande förklaring till att det inte skedde några rörelser i återförsäljningspriserna. Allt detta tydde på att det fanns ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören. Följaktligen skedde den nya granskningen på grundval av de exportpriser som ursprungligen faststälts, med hänsyn tagen till alla relevanta kostnader i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

b) *Omräkning av dumpningsmarginalen med hänsyn till de omräknade exportpriserna*

- (16) I överensstämmelse med artikel 12 i grundförordningen omräknades den rikstäckande dumpningsmarginalen för de kinesiska exportörerna. Ingen part begärde en ny undersökning av normalvärdet i enlighet med artikel 12.5 i grundförordningen. Följaktligen jämfördes de omräknade exportpriserna med det normalvärde för den ursprungliga undersökningsperioden.

Den omräknade dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av nettopriset cif gemenskapens gräns, före tull, för den ursprungliga undersökningsperioden uppgick till 63,4 %.

Rådet anser därför att de gällande åtgärderna i enlighet med artikel 12.3 i grundförordningen följaktligen bör ändras i enlighet med de reviderade avgörandena.

D. **FÖRESLAGNA REVIDERADE ÅTGÄRDER**

- (17) Det framgick av undersökningen att de omräknade exportpriserna hade minskat och att dumpningsmarginalen hade ökat i motsvarande utsträckning.

Antidumpningsåtgärderna bör ändras med hänsyn till denna ökning av dumpningen. Det bör erinras om att två slags antidumpingstullar hade införts, dvs. en rörlig tull och en värdetull. Värdetullen var tillämplig på praktiskt taget all export under undersökningsperioden. Under undersökningen konstaterades det att värdetullen hade absorberats, under det att det inte fanns någon bevisning för att minimipriset hade absorberats. Rådet anser därför att det är lämpligt att bibehålla samma typ av åtgärder som i den ursprungliga undersökningen, dvs. en rörlig tull i form av ett minimipris för icke-närstående parter och en värdetull för närstående parter. Värdetullen bör ändras för att den ökade dumpningen skall kunna återspeglas.

Nivån på den nya värdetullen, uttryckt i procent av priset cif gemenskapens gräns, uppgår till 63,4 %. Minimipriset påverkas inte av de reviderade avgörandena utan förblir detsamma som i den ursprungliga undersökningen, eftersom det motsvarar normalvärdet justerat till nivån cif gemenskapens gräns.

- (18) Eftersom de gällande tullarna grundar sig på de dumpningsmarginaler som konstaterades i den ursprungliga undersökningen och dessa tullar har absorberats, behöver inte nivån för undanröjande av skada omräknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2402/98 skall ersättas med följande:

"2. Antidumpingstullen skall uppgå till följande belopp:

- a) Skillnaden mellan minimiimportpriset på 2 622 euro per ton och priset cif gemenskapens gräns när det sistnämnda
- är lägre än minimiimportpriset (TARIC-tilläggsnummer A 156), och
 - fastställs på grundval av en faktura från en exportör i Folkrepubliken Kina till en icke-närstående part.

Ingen tull skall tas ut i de fall priset cif gemenskapens gräns per ton är lika med eller högre än minimiimportpriset.

- b) Det belopp som motsvarar en värdetull på 63,4 % i alla övriga fall som inte omfattas av a (TARIC-tilläggsnummer 8900)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 oktober 2000.

På rådets vägnar

L. FABIUS

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2316/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 oktober 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	107,2
	060	111,8
	999	109,5
0707 00 05	052	86,5
	628	139,3
	999	112,9
0709 90 70	052	92,0
	999	92,0
0805 30 10	052	66,7
	388	57,6
	524	73,9
	528	55,8
	999	63,5
	0806 10 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	75,2
	400	229,8
	632	44,0
	999	112,1
	388	48,5
	400	58,6
	800	148,6
0808 20 50	999	85,2
	052	81,4
	064	59,1
	999	70,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2317/2000

av den 19 oktober 2000

om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Amerikas förenta stater och Kanada

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Med tanke på den aktuella situationen på marknaden för spannmål är det lämpligt att inleda en anbudsinfordran för det exportbidrag som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1501/95 i fråga om korn.
- (2) I förordning (EG) nr 1501/95 fastställs tillämpningsföreskrifter för anbudsförfarandet vad gäller bestämmande av exportbidraget. Ett av åtagandena inom ramen för anbudsinfordran är förpliktelsen att lämna in en ansökan om exportlicens. En säkerhet för anbudsgivningen på 12 euro/ton som ställs vid inlämnandet av anbudet kan garantera att denna förpliktelse uppfylls.
- (3) Det är nödvändigt att fastställa en särskild giltighetstid för de licenser som utfärdas inom ramen för denna anbudsinfordran. Denna giltighetstid bör överensstämma med behoven på världsmarknaden för odlingssäsong 2000/2001.
- (4) För att säkerställa att alla parter behandlas lika är det nödvändigt att föreskriva att alla utfärdade licenserna skall ha samma giltighetstid.
- (5) För att ett anbudsförfarande som gäller export skall utfalla väl är det nödvändigt att fastställa en minsta kvantitet samt tidsfristen och formen för överlämnande av de ingivna anbuden till de behöriga myndigheterna.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfordran för exportbidrag enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1501/95 skall inledas.
2. Anbudsinfordran gäller korn som skall exporteras till alla tredje länder, med undantag av Amerikas förenta stater och Kanada.
3. Anbudsinfordran är öppen till och med den 17 maj 2001. Under den tiden skall veckovisa anbudsinfordringar äga rum, vars kvantiteter och inlämningsdatum anges i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

Artikel 2

Ett anbud är inte giltigt om det inte gäller minst 1 000 ton.

Artikel 3

Den säkerhet som avses i artikel 5.3 a i förordning (EG) nr 1501/95 skall vara 12 euro/ton.

Artikel 4

1. Då giltighetstiden för de exportlicenser som utfärdas i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1501/95 fastställs skall dessa licenser, trots artikel 23.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelicenser för jordbruksprodukter ⁽⁵⁾, anses vara utfärdade den dag anbudet lämnats in.
2. De exportlicenser som utfärdas inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet skall gälla från och med dagen för deras utfärdande i enlighet med punkt 1, till och med utgången av den fjärde månaden därpå.

Artikel 5

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 ⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1557/2000 ⁽⁷⁾ skall det inte krävas bevis för att tullformaliteter för frisläppande för konsumtion uppfyllts för utbetalning av det bidrag som fastställs inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet, om aktören framlägger bevis för att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmål har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 179, 18.7.2000, s. 6.

Artikel 6

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 besluta

— att fastställa ett högsta exportbidrag med hänsyn särskilt till kriterierna i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95, eller

— att inte fullfölja anbudsinfördran.

2. När ett högsta exportbidrag har fastställts skall kontraktet tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Artikel 7

De ingivna anbuden skall genom medlemsstaternas förmedling nå kommissionen senast en och en halv timme efter utgången av tidsfristen för det veckovisa inlämnandet av anbuden, så

som den anges i tillkännagivelsen om anbudsinfördran. De skall överlämnas enligt tabellen i bilaga I och till de telex- och telefaxnummer som anges i bilaga II.

Om inga anbud lämnats skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 8

De klockslag som fastställts för inlämnande av anbud är belgisk tid.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Veckovis anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Amerikas förenta stater och Kanada

(Förordning (EG) nr 2317/2000)

(Sista datum för inlämnande av anbud [datum/tid])

1	2	3
Anbudsgivarens nummer	Kvantitet i ton	Exportbidragets belopp i euro/ton
1		
2		
3		
etc.		

BILAGA II

Endast följande telex- och faxnummer i Bryssel (GD AGRI/C/1) får användas:

- Telex 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (grekiska bokstäver).
 - Fax 296 49 56,
295 25 15.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2318/2000

av den 19 oktober 2000

om inledande av ett anbudsförfarande för vinalkohol för nya industriella användningsområden, nr 38/2000 EG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000⁽²⁾,

Försäljning av vinalkohol för nya industriella användningsområden skall ske genom anbudsinfordran nr 38/2000 EG. Alkoholen har framställts genom destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 och innehas av det franska interventionsorganet.

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekaniserna⁽³⁾, särskilt artikel 80 i denna, och

Den volym som utbjuds till försäljning omfattar 100 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent. Uppgifter om behållarnas nummer, lagringsplatser och den mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent som varje behållare innehåller anges i bilagan.

av följande skäl:

Artikel 2

(1) I förordning (EG) nr 1623/2000 fastställs bland annat tillämpningsföreskrifter för avyttring av de alkohollager som uppkommit genom den destillation som avses i artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som innehas av interventionsorganen.

Försäljningen skall äga rum enligt artiklarna 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 och 101 i förordning (EG) nr 1623/2000 och enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2799/98.

(2) Det bör organiseras anbudsförfaranden för försäljning av vinalkohol för nya industriella användningsområden för att minska gemenskapslagren av vinalkohol och för att möjliggöra att begränsade industriella projekt inom gemenskapen förverkligas eller att vinalkoholen bearbetas till produkter avsedda för export för industriändamål. Den vinalkohol som lagras av medlemsstaterna består av kvantiteter som framställts genom den destillation som avses i artiklarna 35, 36 och 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1677/1999⁽⁵⁾.

Artikel 3

Anbuden skall lämnas till följande berörda interventionsorgan som innehar alkoholen i fråga:

(3) Sedan rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron⁽⁶⁾, bör anbudspriser och säkerheter uttryckas i euro och utbetalningarna göras i euro.

Onivins-Libourne Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tfn (33) 557 55 20 00, telex 57 20 25, fax (33) 557 55 20 59) eller skickas till samma adress i rekommenderat brev.

(4) För anbudsinlämnandet bör lägsta priser fastställas, differentierade efter typ av slutgiltigt användningsområde.

Anbuden skall läggas i ett förseglat kuvert märkt "Soumission-adjudication en vue de nouvelles utilisations industrielles, nr 38/2000 CE" vilket i sin tur skall läggas i ett kuvert som adresseras till det berörda interventionsorganet.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

Anbuden skall vara det berörda interventionsorganet till handa senast den 6 november 2000 kl. 12.00 (belgisk tid).

Varje anbud skall åtföljas av ett bevis på att en deltagandesäkerhet på 4 euro per hektoliter 100-procentig alkohol har ställts hos det berörda interventionsorganet.

Artikel 4

De lägsta priserna i anbuden skall vara 7,5 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för produktion av bagerijäst, 7,5 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för produktion av kemiska produkter som aminer och kloral för export och 7,5 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för andra industriella användningsområden.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

Artikel 5

Förfarandena för att erhålla prover fastställs i artikel 98 i förordning (EG) nr 1623/2000. Proverna kostar 10 euro/liter.

Interventionsorganet skall tillhandahålla alla relevanta upplysningar om den alkohol som utbjuds till försäljning.

Artikel 6

Fullgörandesäkerheten uppgår till 30 euro per hektoliter 100-procentig alkohol.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

ANBUDEFÖRFARANDE FÖR ALKOHOL FÖR NYA INDUSTRIELLA ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN nr 38/2000 EG

Lagringsplats, volym och egenskaper för den alkohol som utbjuds till försäljning

Medlemsstat	Plats	Nummer på behållarna	Mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent (hektoliter)	Förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol	Alkoholhalt (i volymprocent)
Frankrike	Port-La-Nouvelle Av. Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port-La-Nouvelle	24	12 840	36	Råalkohol	+ 92 %
		1	22 330	35	Råalkohol	+ 92 %
		2	22 400	35	Råalkohol	+ 92 %
		7	22 320	36	Råalkohol	+ 92 %
		10	20 110	36	Råalkohol	+ 92 %
	Totalt		100 000			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2319/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1999/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) För vissa kvantiteter nötkött som fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1999/2000⁽²⁾ har det utlysts anbudsförfarande.
- (2) Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁴⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som

det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 1999/2000 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 9 oktober 2000 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 238, 22.9.2000, s. 30.

⁽³⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 245, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindestpriser i EUR/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε Ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

FRANCE	— Quartiers avant	1 388
	— Quartiers arrière	2 253

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

UNITED KINGDOM	— Intervention fillet (INT 15)	15 060
	— Intervention rump (INT 16)	4 410
FRANCE	— Entrecôte (INT 19)	2 290
	— Tranche grasse (INT 12)	2 290
DANMARK	— Interventionsforferding (INT 24)	1 852
IRELAND I	— Intervention striploin (INT 17)	6 160
	— Intervention topside (INT 13)	4 052
	— Intervention silverside (INT 14)	3 801
	— Intervention rump (INT 16)	3 701
	— Intervention thick flank (INT 12)	2 999
	— Intervention forequarter (INT 24)	1 992
	— Intervention shoulder (INT 22)	2 100
	— Intervention shank (INT 11)	1 925
	— Intervention shin (INT 21)	1 925
	— Intervention brisket (INT 23)	1 960
IRELAND II	— Intervention flank (INT 18)	1 120
	— Intervention forerib (INT 19)	4 001
	— Intervention topside (INT 13)	4 052
	— Intervention silverside (INT 14)	3 700
	— Intervention rump (INT 16)	3 079
	— Intervention shoulder (INT 22)	2 101

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2320/2000**av den 19 oktober 2000****om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9100	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	0
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	37,00
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	29,25
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2321/2000

av den 19 oktober 2000

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar

de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	36,85	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	39,48
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	31,58	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	30,27
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	31,58	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	A00	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	A00	EUR/t	48,65	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	48,65	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	6,58
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	47,38	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	36,85	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	31,58	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	31,58	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	33,77	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	42,11
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	42,11
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	42,11
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	42,11
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	50,16
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	54,06	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	50,16
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	43,25	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	41,26
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	42,11	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	31,58
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	34,22	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	41,26
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	31,58
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	31,58
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	41,26
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	31,58
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	43,25	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	43,23
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	45,95	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	30,00
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	31,58

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2322/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Export-

bidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.
- (6) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 oktober 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	26,32
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majs- baserade produkter	A00	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2323/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 1701/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom vissa AVS-länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/2000⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 13 till och med den 19 oktober 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2324/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 2014/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2014/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 13 till och med den 19 oktober 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 3,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2325/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 13 till och med den 19 oktober 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000 är det högsta exportbidraget för råg fastställt till 26,94 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2326/2000
av den 19 oktober 2000
om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i
förordning (EG) nr 2097/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2097/2000 av den 3 oktober 2000 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige ⁽⁵⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 2097/2000

(2) I artikel 8 i förordning (EG) nr 2097/2000 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

(3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 13 till och med den 19 oktober 2000 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i förordning (EG) nr 2097/2000 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 249, 4.10.2000, s. 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2327/2000

av den 19 oktober 2000

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁶⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 oktober 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

		(EUR/100 kg)	
KN-nummer	Varuslag (*)	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall	— — — —	— — — —
1002 00 00	Råg	3,377	3,377
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – I andra fall	— —	— —
1004 00 00	Havre	2,703	2,703
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (*): – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – I andra fall	1,862 0,547 2,632 1,204 0,410 1,974 0,547 2,632 1,862 0,547 2,632	1,862 0,547 2,632 1,204 0,410 1,974 0,547 2,632 1,862 0,547 2,632

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	12,500 12,500 12,500	12,500 12,500 12,500
1006 40 00	Brutet ris	3,300	3,300
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 5).

⁽²⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽³⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁴⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2328/2000
av den 19 oktober 2000
om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999 ⁽⁶⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som

beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden och kan ändras om priserna på majs och/eller vete ändras betydligt.

- (2) Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, korn, havre, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EGT L 9, 15.1.1999, s. 8.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 28 september 2000

om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för
Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom

(2000/630/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 jämförda med artikel 300.2 och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Maltas deltagande i gemenskapens program är en viktig del i föranslutningsstrategin för Malta så som den fastlagts i rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ⁽²⁾.
- (2) I rådets beslut 1999/382/EG av den 26 april 1999 om att upprätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning Leonardo da Vinci ⁽³⁾, särskilt artikel 10 i detta, Europaparlamentets och rådets beslut nr 253/2000/EG av den 24 januari 2000 om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning Sokrates ⁽⁴⁾, särskilt artikel 12 i detta, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1031/2000/EG av den 13 april 2000 om att inrätta gemenskapens handlingsprogram Ungdom ⁽⁵⁾, särskilt artikel 11 i detta, föreskrivs att dessa program skall stå öppna för deltagande av Malta.
- (3) I enlighet med de förhandlingsriktlinjer som antogs av rådet den 14 februari 2000 har kommissionen på

gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal som gör det möjligt för Malta att delta i dessa program.

- (4) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att med för gemenskapen bindande verkan underteckna avtalet.

Artikel 3

Rådets ordförande skall, på gemenskapens vägnar, göra de anmälningar som föreskrivs i artikel 4 i avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 28 september 2000.

På rådets vägnar

D. VAILLANT

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 6 september 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

MALTA,

å andra sidan,

har ingått nedanstående avtal av följande skäl:

- (1) I rådets beslut 1999/382/EG av den 26 april 1999 om att upprätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning Leonardo da Vinci ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i detta, Europaparlamentets och rådets beslut nr 253/2000/EG av den 24 januari 2000 om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning Sokrates ⁽²⁾, särskilt artikel 12 i detta, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1031/2000/EG av den 13 april 2000 om att inrätta gemenskapens handlingsprogram Ungdom ⁽³⁾, särskilt artikel 11 i detta, föreskrivs att dessa program skall stå öppna för deltagande av Malta.
- (2) Malta har uttryckt sin önskan att få delta i dessa program.
- (3) Maltas deltagande i dessa program är ett viktigt led i föranslutningsstrategin för Malta så som den fastlagts i rådets förordning (EG) nr 555/2000 av den 13 mars 2000 om genomförande av åtgärder inom ramen för en föranslutningsstrategi för Republiken Cypern och Republiken Malta ⁽⁴⁾.

PARTERNA HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Malta skall från och med 2000 delta i den andra etappen av gemenskapens program Leonardo da Vinci och Sokrates (nedan kallade Leonardo da Vinci II-programmet och Sokrates II-programmet), och från och med 2001 i gemenskapens handlingsprogram Ungdom (nedan kallat Ungdom-programmet) på de villkor som fastställs i bilagorna I och II, vilka skall utgöra en integrerad del av detta avtal.

Artikel 2

Detta avtal skall gälla under den tid som Leonardo da Vinci II-programmet och Sokrates II-programmet pågår, med början den 1 januari 2000, och under den tid som Ungdom-programmet pågår, med början den 1 januari 2001 och tills programmet avslutas.

Artikel 3

Detta avtal skall tillämpas på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och enligt de villkor som fastställs i det fördraget, å ena sidan, och på Maltas territorium, å andra sidan.

Artikel 4

Detta avtal träder i kraft den dag då de avtalslutande parterna anmäler att de har avslutat sina respektive förfaranden.

Artikel 5

Detta avtal skall upprättas i två likalydande exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde september tjugohundra.

På Europeiska gemenskapens vägnar

På Republiken Maltas vägnar

⁽¹⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 3.

BILAGA I

VILLKOR FÖR MALTAS DELTAGANDE I PROGRAMMEN LEONARDO DA VINCI II, SOKRATES II OCH UNGDOM

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i detta avtal, skall Malta delta i programmen Leonardo da Vinci II, Sokrates II och Ungdom (nedan kallade programmen) i enlighet med de mål, kriterier, förfaranden och tidsramar som fastställs i beslut 1999/382/EG, beslut nr 253/2000/EG och beslut nr 1031/2000/EG. Landet skall delta i alla aktiviteter som genomförs inom ramen för programmen, med undantag för de delar av Ungdom-programmet som gäller samarbetet med länder utanför gemenskapen som inte helt och fullt deltar i det programmet.
2. Malta skall, i överensstämmelse med villkoren i artikel 5 i nämnda beslut, och med de av kommissionen antagna bestämmelserna om medlemsstaternas och kommissionens ansvar i fråga om de nationella organen för programmen Leonardo da Vinci, Sokrates och Ungdom, inrätta lämpliga strukturer för samordnad förvaltning av genomförandet på nationell nivå av åtgärder inom ramen för programmen. Malta skall också vidta nödvändiga åtgärder för att sörja för lämplig finansiering av dessa organ, vilka kommer att erhålla programbistånd för sin verksamhet. Malta skall vidta alla andra åtgärder som är nödvändiga för att effektivt genomföra programmen på nationell nivå.
3. Malta skall varje år, i syfte att få delta i programmen, betala ett bidrag till Europeiska unionens allmänna budget enligt de villkor som anges i bilaga II till detta avtal.

Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till programutvecklingen eller till utvecklingen av Maltas förmåga att tillgodogöra sig stödet, har associeringsrådet rätt att anpassa detta bidrag för att undvika obalans i budgeten i samband med genomförandet av programmen.

4. Villkoren för inlämnande, bedömning och urval av ansökningar avseende institutioner, organisationer och enskilda personer i Malta som kan komma i fråga för programmen skall vara desamma som för institutioner, organisationer och enskilda personer i gemenskapen.

När oberoende experter skall utses för att delta i projektutvärderingen enligt de relevanta bestämmelserna i besluten om inrättande av programmen får kommissionen även överväga att utse maltesiska experter.

5. I syfte att säkerställa gemenskapsdimensionen i programmen måste projekt och verksamhet omfatta minst en partner från en av medlemsstaterna, för att de skall kunna komma i fråga för ekonomiskt stöd från gemenskapen.
6. Medel för den utbytesverksamhet som avses i avsnitt III.1 i bilaga I till beslutet om Leonardo da Vinci II-programmet och för de decentraliserade åtgärderna inom Sokrates-programmet och Ungdom-programmet samt för ekonomiskt stöd till den verksamhet som bedrivs av de nationella organ som inrättats enligt punkt 2 i denna bilaga skall tilldelas Malta på grundval av den årliga fördelningen av programmets budget, som beslutas på gemenskapsnivå, och på grundval av Maltas bidrag till programmet. Det högsta belopp som utbetalas för de nationella organens verksamhet skall inte överstiga 50 % av budgeten för deras verksamhetsprogram.
7. Medlemsstaterna och Malta skall inom ramen för gällande bestämmelser göra sitt yttersta för att underlätta fri rörlighet och vistelse för studenter, lärare, praktikanter, handledare, administrativ personal vid högskolor och universitet, ungdomar och andra personer som kan komma i fråga för programmen och som förflyttar sig mellan Malta och medlemsstaterna för att delta i verksamhet som omfattas av detta avtal.
8. Verksamhet som omfattas av detta avtal skall befrias från Maltas bestämmelser om indirekta skatter, tullar, förbud och restriktioner beträffande import och export av varor och tjänster avsedda att användas i samband med denna verksamhet.
9. Utan att det påverkar kommissionens och revisionsrättens ansvar i samband med övervakningen och utvärderingen av programmen enligt besluten om inrättande av programmen (artiklarna 13, 14 respektive 13) skall Maltas deltagande i programmen kontinuerligt följas upp inom ramen för ett partnerskap mellan kommissionen och Malta. Malta skall lämna de rapporter som krävs till kommissionen och delta i andra särskilda åtgärder som gemenskapen fastställer i detta sammanhang.
10. I överensstämmelse med gemenskapens budgetförordningar skall de avtal som ingås med eller av maltesiska organ innehålla bestämmelser om att kommissionen och revisionsrätten skall utföra eller låta utföra kontroller och revisioner. De finansiella revisionerna kan utföras i syfte att kontrollera dessa organs inkomster och utgifter i samband med avtalsenliga åtaganden gentemot gemenskapen. I en anda av samarbete och ömsesidigt intresse skall de behöriga myndigheterna i Malta tillhandahålla det skäligen och genomförbara stöd som är nödvändigt för eller som kan underlätta utförandet av sådana kontroller och revisioner.

De av kommissionen antagna bestämmelserna som rör medlemsstaternas och kommissionens ansvar i fråga om de nationella organen för programmen Leonardo da Vinci, Sokrates och Ungdom skall tillämpas på förbindelserna mellan Malta, kommissionen och Maltas nationella organ. I händelse av oegentligheter, försumlighet eller bedrägeri från de maltesiska nationella organens sida skall de maltesiska myndigheterna ansvara för medel som inte har erhållits åter.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av de förfaranden som avses i artikel 7 i beslutet om Leonardo da Vinci II och artikel 8 i beslutet om Sokrates II-programmet respektive Ungdom-programmet skall maltesiska företrädare delta som observatörer i programkommittéernas möten när det gäller de punkter som berör dem. De maltesiska företrädarna skall inte delta i dessa möten när det gäller övriga punkter eller i samband med omröstning.
 12. Det språk som skall användas i alla kontakter med kommissionen när det gäller ansökningsförfaranden, kontrakt, rapporter som skall lämnas in och andra administrativa förfaranden inom ramen för programmet skall vara ett av Europeiska unionens institutioners officiella språk.
 13. Gemenskapen och Malta kan när som helst med tolv månaders varsel skriftligen säga upp verksamhet som omfattas av detta avtal. Projekt och verksamhet som pågår vid tidpunkten för uppsägningen skall fortsätta till dess att de slutförts enligt de villkor som anges i detta avtal.
-

BILAGA II

MALTAS EKONOMISKA BIDRAG TILL PROGRAMMEN LEONARDO DA VINCI II, SOKRATES II OCH UNGDOM**1. Leonardo da Vinci**

Det ekonomiska bidrag som Malta skall betala till Europeiska unionens allmänna budget för att få delta i Leonardo da Vinci II-programmet skall vara följande (i euro):

År 2000	År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
441 000	453 000	482 000	502 000	523 000	549 000	569 000

2. Sokrates

Det ekonomiska bidrag som Malta skall betala till Europeiska unionens allmänna budget för att få delta i Sokrates II-programmet skall vara följande (i euro):

År 2000	År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
575 000	642 000	658 000	672 000	690 000	710 000	736 000

3. Ungdom

Det ekonomiska bidrag som Malta skall betala till Europeiska unionens allmänna budget för att få delta i Ungdom-programmet skall vara följande (i euro):

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
340 000	405 000	473 000	539 000	607 000	686 000

4. Malta kommer att betala det bidrag som anges ovan uteslutande med medel från den maltesiska nationella budgeten under 2000, och för kommande år med medel dels från den maltesiska nationella budgeten, dels från landets föranslutningsfond. Om inte annat följer av det särskilda programplaneringsförfarandet inom ramen för förordning (EG) nr 555/2000 kommer de erforderliga föranslutningsmedlen att överföras till Malta med stöd av en särskild finansieringsöverenskommelse. Dessa medel kommer tillsammans med den del som tas från Maltas statsbudget att utgöra Maltas nationella bidrag från vilket landet kommer att göra utbetalningar på grundval av kommissionens årliga betalningsinfordran.

5. Föranslutningsmedel kommer att begäras i enlighet med följande tidsplan:

— Nedanstående årliga belopp (i euro) för bidraget till Leonardo da Vinci II-programmet:

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
300 000	425 000	400 000	400 000	400 000	Belopp som skall fastställas senare

— Nedanstående årliga belopp (i euro) för bidraget till Sokrates II-programmet:

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
300 000	425 000	400 000	400 000	400 000	Belopp som skall fastställas senare

— Nedanstående årliga belopp (i euro) för bidraget till Ungdom-programmet:

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
300 000	350 000	400 000	400 000	400 000	Belopp som skall fastställas senare

Den återstående delen av Maltas bidrag kommer att täckas med medel från Maltas statsbudget.

6. Budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall tillämpas, framför allt vad avser förvaltningen av Maltas bidrag.

Resekostnader och kostnader för uppehälle som företrädare och experter från Malta ådrar sig i samband med deltagandet som observatörer i de kommittéer som avses i punkt 11 i bilaga I eller i samband med andra möten som rör genomförandet av programmen skall betalas av kommissionen på samma grundval och i enlighet med de förfaranden som tillämpas för icke-statliga experter från medlemsstater.

7. När detta avtal träder i kraft och därefter i början av varje år kommer kommissionen att sända en betalningsinfordran till Malta motsvarande dess bidrag till vart och ett av programmen enligt detta avtal.

Detta bidrag skall anges i euro och betalas in på ett av kommissionen öppnat bankkonto i euro.

Malta kommer att betala sitt bidrag enligt betalningsinfordran

- före den 1 maj när det gäller den del som finansieras med medel från dess nationella budget, under förutsättning att kommissionen skickar ut sin betalningsinfordran före den 1 april, eller senast en månad efter det att betalningsinfordran har skickats ut, om detta sker senare,
- före den 1 maj när det gäller den del som finansieras med föranslutningsmedel, under förutsättning att motsvarande belopp vid den tidpunkten har skickats till Malta, eller senast 30 dagar efter det att dessa medel har skickats till Malta.

Vid försenad inbetalning av bidraget skall Malta betala dröjsmålsränta på utestående belopp från förfallodagen. Räntesatsen skall vara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för sina transaktioner i euro den dag då bidraget förfaller till betalning med ett tillägg av 1,5 procentenheter.

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom

Instrumenten för anmälan av slutförandet av de förfaranden som krävs för ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Malta om fastställande av villkoren för Maltas deltagande i gemenskapens program för yrkesutbildning, utbildning och ungdom, undertecknat den 29 september 2000 i Bryssel, utväxlades samma dag, och avtalet trädde därför i kraft den 29 september 2000, i enlighet med artikel 4 i avtalet.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 maj 2000

om det statliga stöd som Spanien har genomfört till förmån för företaget **Asociación General Agraria Mallorquina SA (AGAMA)**

[delgivet med nr K(2000) 1401]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/631/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽²⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom ett klagomål underrättades kommissionen om att Spanien hade givit statligt stöd till företaget Asociación General Agraria Mallorquina (nedan kallat AGAMA).
- (2) Genom telex av den 4 december 1995 begärde kommissionen upplysningar från de spanska myndigheterna om detta stöd, och genom telex av den 7 januari 1997 påminde kommissionen därefter om sin begäran, som inte fick något svar.
- (3) Genom en skrivelse av den 16 maj 1997 underrättade kommissionen den spanska regeringen om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 87.2 i fördraget avseende detta stöd.
- (4) Genom skrivelser av den 14 juli 1997, den 22 april 1998, den 20 maj 1998 och den 18 mars 1999 redovisade de spanska myndigheterna sina synpunkter.

- (5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

- (6) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (7) Mottagare av stödet från de spanska myndigheterna är företaget AGAMA, som är verksamt inom förädling och saluföring av mjölkprodukter på ön Mallorca (regionen Balearerna). AGAMA är det enda företag av industriell karaktär som ägnar sig åt förädling och saluföring av mjölkprodukter i ögruppen Balearerna.
- (8) I augusti 1990 tillkännagav företaget AGAMA att det ställde in sina betalningar. Regionregeringen för Balearerna beslutade att ingripa genom det statliga företaget Semilla SA, efter det att företaget Inmark SA gjort en studie av AGAMA:s möjligheter till framtida lönsamhet. I denna studie föreslogs ett antal åtgärder som borde vidtas inom AGAMA för att säkerställa företagets framtida lönsamhet, bland annat en minskning av personalen, förhandlingar med företagets fordringsägare och ett kapitaltillskott.
- (9) Semilla SA överförde 176 miljoner pesetas (1 057 781,30 euro) till AGAMA, vilket motsvarade 20 procent av AGAMA:s skuld till privata finansinstitut, varmed AGAMA kunde betala tillbaka 20 % av den skulden. De privata finansinstituten avstod från 706 miljoner pesetas (4 243 145,46 euro), vilket motsvarade 80 % av deras fordringar, som uppgick till sammanlagt 882 miljoner pesetas (5 300 926,76 euro).

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT C 204, 4.7.1997, s. 6.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

- (10) Semilla SA överförde dessutom 272 miljoner pesetas (1 634 752,92 euro) till AGAMA, vilket motsvarade 85 % av AGAMA:s skuld till mjölkproducenter, varmed AGAMA kunde betala tillbaka 85 % av den skulden. Mjölksproducenterna avstod från i genomsnitt 15 % av sina fordringar (dvs. ungefär 47 miljoner pesetas) på sammanlagt 319 miljoner pesetas (1 917 228,61 euro). I utbyte mot betalningen av en stor del av fordringarna sålde mjölkproducenterna till Semilla SA 6 681 aktier i AGAMA för 1 700 pesetas (10,22 euro) per aktie, att jämföra med aktiens nominella värde på 10 000 pesetas (60,10 euro). Därutöver hade Semilla SA den 20 maj 1991 mot ett belopp av 1 miljon pesetas (6 010,12 euro) ingått ett avtal med företaget Paslac SA (ett privat företag som ägde aktier i AGAMA) om en option på att av Paslac SA köpa 11 674 aktier i AGAMA för 71 miljoner pesetas (426 718,59 euro), dvs. 6 081 pesetas (36,55 euro) per aktie.
- (11) Den 7 maj 1991 överförde vidare Semilla SA 146 miljoner pesetas (877 477,67 euro) till AGAMA för dess rörelsekapital, med skyldighet för AGAMA att återbetala detta belopp till Semilla SA.
- (12) Vid den tidpunkten bestod Semillas ägande i AGAMA av tre återbetalningspliktiga lån: 176 miljoner pesetas (1 057 781,30 euro) för betalning av skulderna till de privata finansinstituten, 272 miljoner pesetas (1 634 752,92 euro) för betalning av skulderna till mjölkproducenterna och 146 miljoner pesetas (877 477,67 euro) för AGAMA:s rörelsekapital. Dessutom hade Semilla SA lagt 11 miljoner pesetas (66 111,33 euro) på inköp av aktier och 1 miljon pesetas (6 010,12 euro) på köpoptionen. Det totala ägandet uppgick således till 606 miljoner pesetas (3 642 133,35 euro), vartill skall läggas räntor, vilket ger ett belopp av 663 miljoner pesetas (3 984 710,25 euro).
- (13) Den 3 april 1992 sålde Semilla SA sina aktier och sin option på köp av aktier i AGAMA till Granjas Braut SA och Granjas Son Seat SAT för ett sammanlagt pris – inbegripet återbetalning av AGAMA:s skulder till Semilla SA – av 677 miljoner pesetas (4 068 851,65 euro). De fyra företag som visade intresse för att förvärva AGAMA var likvärdiga i fråga om betalningsförmåga, och regionregeringen för Balearerna valde det ekonomiskt sett bästa budet. Trots detta kom köparna efter att ha gjort en första avbetalning på ungefär 184 miljoner pesetas (1 105 862,27 euro) – och efter att ha utnyttjat sin option på köp av aktier i AGAMA – i ekonomiskt trångmål och kunde inte fullgöra sina betalningar till Semilla SA.
- (14) Under dessa omständigheter valde Semilla SA att inte medge det uppskov med betalningen som Granjas Braut SA och Granjas Son Seat SAT hade begärt utan sade i stället upp försäljningsavtalet och utkrävde den maximala avtalsenliga straffsatsen: 30 %. Till följd av detta kunde Semilla SA återta aktierna i AGAMA. Denna transaktion medförde en räkenskapsmässig förlust för Semilla SA på 91 miljoner pesetas (546 921,02 euro).
- (15) Sedan Semilla SA återförvärvat AGAMA utarbetade Ernst & Young en omstruktureringsplan där det sades att AGAMA:s ekonomiska verksamhet skulle bli lönsam om vissa åtgärder vidtogs: minskning av företagets produktionskapacitet, rationalisering av slutprodukterna (dvs. ta bort produkter med liten vinstmarginal och satsa på för företaget mer lönsamma produkter), stärkande av varumärket och sänkning av produktionskostnaderna. Enligt planen, som förelåg den 31 december 1992, skulle företaget gå med vinst från och med 1997. (I själva verket började det gå med vinst redan 1996, ett år tidigare än planerat.) Vidare överläts till regionregeringen för Balearerna, av operativa skäl, både de aktier i AGAMA som Semilla SA innehade och de skulder som AGAMA hade till Semilla SA.
- (16) I september 1994 beslutade regionregeringen för Balearerna om ett kapitaltillskott på 548 miljoner pesetas (3 293 546,33 euro), varav 213 miljoner pesetas (1 280 155,78 euro) i form av nytt kapital och 335 miljoner pesetas (2 013 390,55 euro) i form av omvandling till eget kapital av den skuld som AGAMA ådragit sig gentemot Semilla SA och som sedermera överläts till regionregeringen för Balearerna.
- (17) Övriga innehavare av aktier i AGAMA (dvs. mjölkproducenterna), vilka kontrollerade 3 % av kapitalet, medverkade också till kapitaltillskottet (med omkring 16 miljoner pesetas, eller 96 161,94 euro).
- (18) Dessutom erhöll AGAMA i juni 1994 ett lån från finansinstitutet La Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (nedan kallat La Caixa) på 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro) med solidarisk borgen från den baleariska regionregeringens sida. Detta lån slutbetalades i mars 1998. De spanska myndigheterna har tillhandahållit ett intyg varigenom regionregeringens finansdepartement åtog sig att kräva in beloppet från AGAMA om borgen utnyttjades. Vidare tog AGAMA under denna period andra lån från privata finansinstitut, utan statlig borgen, till ett belopp av omkring 300 miljoner pesetas (1 803 036,31 euro). Dessa lån hade slutbetalats i juni 1999.
- (19) De spanska myndigheterna har beräknat stödinslaget i detta borgensåtagande i överensstämmelse med vad som fastställs i punkt 38 i kommissionens meddelande (*). Inslaget av statligt stöd i borgensåtagandet motsvarar skillnaden mellan den räntesats som AGAMA skulle ha betalat för lånet på den fria marknaden (mellan 12 % och 9,25 %) och den räntesats som företaget i verkligheten betalade (MIBOR plus 0,5 %), dvs. en skillnad på cirka 0,95 procentenheter.

(*) EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

- (20) AGAMA:s skulder utgjordes av ett lån på 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro) med statlig borgen samt andra lån utan borgen på 300 miljoner pesetas (1 803 036,31 euro). Av skulderna avsåg 580 miljoner pesetas (3 485 870,21 euro) återställande av företagets rörelsekapital genom betalning av de skulder som Granjas Braut och Granjas Son Seat SAT ådragit sig som ägare av AGAMA, medan 205 miljoner pesetas (1 232 074,81 euro) avsåg ersättning till arbetstagare med anledning av personalnedskärningarna. Denna totalkostnad på 785 miljoner pesetas (4 717 945,02 euro) motsvarar kostnaderna för den omstruktureringsplan som beskrivs i punkt 15.
- (21) AGAMA har minskat antalet anställda avsevärt (från 244 år 1990 till 51 år 1997) och har sänkt sin mjölkproduktionskapacitet med 30 % (från 35 miljoner liter 1990 till 22 miljoner liter 1996). Följande fakta föreligger:
- Man har helt slutat att producera pastöriserad mjölk, varav man tidigare kunde producera 15,5 miljoner liter per år; de maskiner som tagits bort har inte ersatts.
 - Man har helt slutat att producera steriliserad mjölk på glasflaska, varav man tidigare kunde producera 15 miljoner liter per år.
 - Man har bytt ut två förpackningsmaskiner av modell UHT TBA-300 från Tetra Pak mot en enda maskin av bättre kvalitet, vars kapacitet dock är mindre än summan av de båda gamla maskinernas.
- (22) Under 1996 började AGAMA att gå med vinst (en mycket liten sådan), och år 1998 var vinsten uppe i så mycket som 173 097 000 pesetas (1 040 333,92 euro). Rörelseresultatet var 93 743 000 pesetas (563 406,78 euro) år 1996, 6 212 000 pesetas (37 334,87 euro) år 1997 och 178 260 000 pesetas (1 071 364,18 euro) år 1998. Omsättningen var 2 093 miljoner pesetas (12 579 183,35 euro) år 1996, 1 814 miljoner pesetas (10 902 359,57 euro) år 1997 och 1 903 miljoner pesetas (11 437 260,35 euro) år 1998. I slutet av 1996 såldes företaget till högstbjudande efter en offentlig budgivning där fyra privata företag deltog.
- (23) AGAMA beviljades anstånd med betalningen av socialförsäkringsavgifter till den spanska försäkringskassan (Tesorería de la Seguridad Social) genom resolutioner av den 11 maj 1992 och den 3 juni 1994. Företaget betalade ränta till lagenlig räntesats för detta anstånd, och skulden avbetalades genom 60 månatliga avbetalningar, den sista i juni 1999.
- (24) Eftersom inget svar hade inkommit från de spanska myndigheterna inledde kommissionen det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget och ifrågasatte därvidlag dels den borgen som regionregeringen för Balearerna ställt för AGAMA:s lån i La Caixa, dels det kapitaltillskott som staten gjort genom det statliga företaget Semilla SA, dels statens övertagande av finansinstitut och andra kreditinstituts fordringar på AGAMA, och dels det anstånd med skuldbetalning som försäkringskassan beviljat. Kommissionen ansåg att alla de belopp

som de offentliga myndigheterna beviljat AGAMA utgjorde statligt stöd såvida inte de spanska myndigheterna kunde bevisa motsatsen, och bad därför dessa myndigheter att lämna mer precisa uppgifter om antal och belopp.

III. KOMMENTARER FRÅN SPANIEN

- (25) De spanska myndigheterna svarade att skälet till att de inte hade anmält stödåtgärderna till kommissionen var att de ansåg att det inte rörde sig om statligt stöd utan i stället om något som kunde jämföras med en privat investerares agerande. Enligt deras åsikt hade regionregeringen för Balearerna förvaltat AGAMA på ett sätt som gjort det möjligt att uppnå utomordentliga resultat.
- (26) I maj 1991, efter det att AGAMA ställt in sina betalningar, och med tanke på de sociala återverkningarna av det beslutet (huvuddelen av mjölkbönderna på ön sålde sin mjölkproduktion till AGAMA), beslutade Semilla SA – bistått av företaget Inmark SL, med förvaltning av företag som sitt specialområde – att gå in som ägare i AGAMA och genomföra de åtgärder som föreslagits i en studie gjord av Inmark SL i syfte att säkerställa AGAMA:s framtida lönsamhet.
- (27) I april 1992 sålde Semilla SA sina aktier i AGAMA till Granjas Braut och Granjas Son Seat SAT till ett pris som något översteg det investerade kapitalbeloppet. Senare kunde de båda köparna inte fullgöra sina betalningar till Semilla SA, som då sade upp avtalet och avkrävde köparna den maximala avtalsenliga straffsatsen. Denna transaktion medförde för Semilla SA en räkenskapsmässig förlust på 91 miljoner pesetas (546 921,02 euro). Trots detta anser de spanska myndigheterna att Semilla SA agerade på motsvarande sätt som en privat fordringsägare som försöker minimera sina förluster. Eftersom skulden uppgick till ungefär 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro) hade Semilla SA i själva verket drabbats av mycket större förluster om man inte hade sagt upp avtalet.
- (28) När Semilla SA hade återförvärvat AGAMA var statens avsikt att sanera företaget för att sedan sälja det till den privata sektorn för ett så högt pris som möjligt och därmed uppnå ett tillfredsställande resultat. Staten beslutade att ett kapitaltillskott skulle göras. Även övriga ägare av aktier i AGAMA bidrog till detta kapitaltillskott. De spanska myndigheterna anser att detta kapitaltillskott visar att staten agerade på samma sätt som en privat investerare skulle ha gjort.
- (29) AGAMA fick ett lån på 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro) med solidarisk borgen från regionregeringen för Balearerna, ett lån som slutbetalades i mars 1998. Under den perioden tog företaget dessutom lån i privata finansinstitut, utan statlig borgen, till ett belopp av omkring 300 miljoner pesetas (1 803 036,31 euro), vilka hade slutbetalats i juni 1999. Enligt de spanska myndigheterna var dessa skulder nödvändiga för omstruktureringen av företaget.

- (30) Kommissionen anser förvisso att dessa åtgärder utgör statligt stöd, men de spanska myndigheterna menar, på följande grunder, att åtgärderna uppfyller de kriterier som kommissionen ställt upp för omstruktureringsstöd:
- a) När det gäller kriteriet att företaget åter skall bli lönsamt utarbetade Ernst & Young en omstruktureringsplan med alla nödvändiga uppgifter, vilken genomfördes fullständigt. På mycket kort tid kunde AGAMA åter bli lönsamt. Bevis för detta är det faktum att AGAMA i slutet av 1996 såldes till den högstbjudande privata aktören vid en offentlig budgivning med fyra deltagare.
 - b) När det gäller kriteriet att konkurrensen inte får snedvridas genomfördes en permanent minskning med 30 % av produktionskapaciteten, liksom en personalnedskärning. Dessutom sålde AGAMA inte vid något tillfälle sina produkter till ett pris som låg under produktionskostnaden.
 - c) När det gäller kriteriet att stödet skall stå i proportion till kostnaderna för och fördelarna med omstruktureringen utgör de berörda stödåtgärderna en "de minimis"-plan och har således inte genererat någon överskottslikviditet, vilket kan utläsas ur företagets balansräkning. Vidare användes stödet inte till att minska företagets finansiella kostnader, något som framgår av det faktum att balansräkningen visade skulder på 800 miljoner pesetas (4 808 096,84 euro). Dessutom beviljade privata finansinstitut AGAMA lån till ett belopp av ungefär 300 miljoner pesetas (1 803 036,31 euro), utan statlig borgen.
 - d) Omstruktureringsplanen genomfördes fullständigt. Skälet till att den inte anmäldes till kommissionen var att de spanska myndigheterna ansåg att det inte rörde sig om statligt stöd.
- (31) När det gäller den klagandes påstående att AGAMA skulle ha dragit fördel av det statliga stödet genom att sälja sina produkter till priser som låg under produktionskostnaderna har de spanska myndigheterna företett försäljningsfakturer från AGAMA som visar att så aldrig har varit fallet. Trots detta är det möjligt att enskilda detaljhandlare från tid till annan har sålt produkter till priser som legat under produktionskostnaden. Ett sådant agerande kan dock inte läggas AGAMA till last utan hänför sig i stället till detaljhandlarnas affärsstrategier. En jämförelse mellan AGAMA och andra aktörer med avseende på det genomsnittliga försäljningspriset för mjölk ger vid handen att AGAMA inte säljer sina produkter till priser som ligger under produktionskostnaderna.
- (32) Statens ingripande gentemot AGAMA gynnade även mjölkproducenterna i så måtto att dessa fick möjlighet att även fortsättningsvis få sin mjölk förädlad och saluförd, något som annars kunde ha blivit svårt med tanke på att Mallorca är en ö och att det följaktligen inte finns någon möjlighet att till konkurrenskraftiga priser leverera mjölken till grannregionerna.
- (33) När det gäller anståndet med betalningen till försäkringskassan beviljades AGAMA anstånd med betalningen av socialförsäkringsavgifterna genom beslut av den 11 maj 1992 och den 3 juni 1994, vilka grundade sig på de genom kungligt dekret 1937/1995 godkända allmänna bestämmelserna om uppbörd inom och resurser för socialförsäkringssystemet. Enligt artikel 40 i dessa bestämmelser kan nämligen ett företag som är skyldigt att betala socialförsäkringsavgifter, men som på grund av sin ekonomiska situation inte kan fullgöra den skyldigheten, efter begäran beviljas tillstånd att senarelägga eller dela upp betalningen, både innan och efter det att ett exekutionsförfarande har inletts. Anstånd beviljas i alla de fall där en begäran har inkommit och villkoren enligt gällande regler är uppfyllda. Försäkringskassan ingår denna typ av avtal om betalningsanstånd för att kunna vara säker på att få sina fordringar betalda. I det aktuella fallet av beviljat anstånd har ränta till lagenlig räntesats betalats.

IV. BEDÖMNING AV STÖDET

Artikel 87.1 i fördraget

- (34) Enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1255/1999 gäller artiklarna 87 och 88 i fördraget för produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen.
- (35) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (36) Handeln med mjölk mellan övriga gemenskapen och Spanien är betydande, vilket innebär att stödåtgärderna i fråga kan påverka handeln med denna produkt mellan medlemsstaterna och snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen genom att ge företaget AGAMA fördelar.

Stödåtgärder till förmån för AGAMA

Första perioden

- (37) Under den första perioden (augusti 1990 till april 1992) ingrep staten till förmån för AGAMA genom det statliga företaget Semilla SA, som till AGAMA överförde 176 miljoner pesetas (1 057 781,30 euro) avseende AGAMA:s skuld till finansinstitut. Dessa institut avstod från 706 miljoner pesetas (4 243 145,46 euro), vilket motsvarade 80 % av deras fordringar på sammanlagt 882 miljoner pesetas (5 300 926,76 euro).
- (38) Semilla SA överförde dessutom till AGAMA ett belopp av 272 miljoner pesetas (1 634 752,92 euro), vilket motsvarade 85 % av AGAMA:s skulder till mjölkproducenterna, vilka avstod från i genomsnitt 15 % av sina sammanlagda fordringar på 319 miljoner pesetas (1 917 228,91 euro). Semilla SA köpte vidare 6 681 aktier i AGAMA av mjölkproducenterna till ett mycket

- förmånligt pris, 1 700 pesetas eller 10,22 euro per aktie, att jämföra med ett nominellt värde på 10 000 pesetas (60,10 euro), dvs. till en totalkostnad av omkring 11 miljoner pesetas (66 111,33 euro), och ingick mot ett belopp av 1 miljon pesetas (6 010,12 euro) ett avtal om option på köp av 11 674 aktier till lösenpriset 71 miljoner pesetas (426 718,59 euro).
- (39) Semilla SA gav AGAMA ett kapitaltillskott på 146 miljoner pesetas (877 477,67 euro).
- (40) Slutligen sålde Semilla SA i april 1992 sina aktier i AGAMA jämte köpoptionen till Granjas Braut och Granjas Son Seat SAT för 677 miljoner pesetas (4 068 851,65 euro), vilket översteg statens kapitalbidrag till AGAMA.
- (41) Statens ingripande till förmån för AGAMA under perioden medförde ingen ekonomisk kostnad för staten utan tvärtom en vinst om 71 miljoner pesetas (426 718,59 euro) efter 20 månaders tid på en investering om 606 miljoner pesetas (3 642 133,35 euro).
- (42) De spanska myndigheterna anser att statens ingripande till förmån för AGAMA kan jämföras med en privat investerarens agerande. Före ingripandet hade en extern konsult gjort en lönsamhetsstudie av det berörda företaget, och resultatet av ingripandet blev en ekonomisk vinst för statens del.
- (43) Enligt kommissionens meddelande till medlemsstaterna om statliga myndigheters ägande i företag (EG-Bulletinen 9-1984) föreligger statligt stöd när staten tillför nytt kapital till ett företag på villkor som inte skulle vara acceptabla för en privat investerare som arbetar under normala förhållanden i en marknadsekonomi. Så är fallet när det berörda företagens ekonomiska situation och i synnerhet strukturen på och volymen av dess skulder är sådana att det inte förefaller berättigat att förvänta sig normal avkastning (i form av aktieutdelning eller värdestegring) på investerat kapital inom rimlig tid.
- (44) Med tanke på det ekonomiska läget för AGAMA är det mycket osannolikt att företaget skulle ha kunnat erhålla kapitaltillskott på kapitalmarknaden, eftersom inget privat företag skulle ha fattat beslut om en sådan kapitaltillskott på grundval av de förutsebara vinstmöjligheterna för AGAMA.
- (45) Kommissionen anser att staten vid den tidpunkten inte kunde räkna med att ingripandet skulle leda till vinst eftersom man då saknade detaljerade prognoser (lönsamhetsstudien innehåller inga sifferuppgifter om företagens framtida finanser utan bara råd om vilka åtgärder som bör vidtas för att AGAMA åter skall bli lönsamt). Att företaget såldes för ett pris som förefaller överstiga kostnaden för ingripandet innebär inte att ingripandet förlorar sin karaktär av stöd, i synnerhet inte som försäljningen längre fram, efter det att försäljningsavtalet sagts upp, ledde till betydande förluster för staten.
- (46) Följaktligen anser kommissionen att statens ingripande till förmån för AGAMA under den första perioden (augusti 1990 till april 1992) inte kan jämföras med en privat investerarens agerande utan i stället utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget. Vidare anser kommissionen att beloppet för dessa stödåtgärder uppgår till 100 % av beloppet för de lån som Semilla S.A. gav AGAMA, på 176 miljoner pesetas respektive 272 miljoner pesetas, samt till 100 % av kapitaltillskottet på 146 miljoner pesetas, och således att stödbeloppet får anses vara 594 miljoner pesetas (3 570 011,90 euro).
- Andra perioden*
- (47) Under den andra perioden kom köparna av AGAMA efter att ha gjort en första avbetalning (på omkring 184 miljoner pesetas, eller 4 068 851,65 euro) i ekonomiskt trångmål och kunde inte fullgöra sina till försäljningen knutna ekonomiska åtaganden (uppgående till omkring 486 miljoner pesetas, eller 2 920 918,83 euro) gentemot Semilla SA. Under dessa omständigheter valde Semilla SA att säga upp försäljningsavtalet och återta sina aktier i AGAMA, vilket medförde en ekonomisk förlust för Semilla SA på 91 miljoner pesetas (546 921,02 euro). Förlusten hade blivit mycket större om Semilla SA inte hade sagt upp avtalet. Med avseende på detta agerande, vars syfte var att minimera skadan för staten, kan Semilla SA jämföras med en privat investerare som ställd inför yttre svårigheter väljer det minst kostsamma alternativet.
- (48) På grund av den misslyckade försäljningen kom AGAMA, efter det att staten återförvärvat företaget, i ekonomiskt trångmål. Därför utarbetades och genomfördes en omstruktureringsplan som syftade till att minska och modernisera företagens förvaltning och produktion.
- (49) I detta sammanhang beslutade man om ett kapitaltillskott på 548 miljoner pesetas (3 293 546,33 euro). Staten tillförde 213 miljoner pesetas (1 280 155,78 euro) och godkände i fråga om återstoden (335 miljoner pesetas, eller 2 013 390,55 euro) en omvandling till eget kapital av en skuld som AGAMA ådragit sig gentemot Semilla SA (för betalning av skulder till mjölkproducenter på omkring 272 miljoner pesetas (1 634 752,92 euro) och till finansinstitut på omkring 176 miljoner

- pesetas (1 057 781,30 euro), efter det att dessa fordringsägare avstått från återstoden av sina fordringar). Eftersom kommissionen anser att stödlånet i de lån som AGAMA fick 1990 är 100 % av beloppet kan denna omvandling dock inte betraktas som något nytt stöd.
- (50) Övriga ägare av aktier i AGAMA (vilka kontrollerade omkring 3 % av kapitalet) medverkade i förhållande till sitt aktieinnehav (omkring 16 miljoner pesetas, eller 96 161,94 euro) också till kapitaltillskottet i samma utsträckning som staten. Kapitaltillskottet gjordes med syftet att sanera företaget för att därefter åter sälja det till den privata sektorn med tillfredsställande avkastning.
- (51) Det faktum att alla privata ägare av aktier i företaget medverkade till kapitaltillskottet på samma villkor som staten skulle kunna motivera att man betraktade statens agerande som jämställbart med en privat investerare. Med tanke på de privata aktieägarnas ringa andel i företaget kan man dock betrakta tillskottet till företaget av statligt kapital som statligt stöd, och tillskottet bör bedömas därefter.
- (52) Regionregeringen för Balearerna gick in för ett lån på 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro) som finansinstitutet La Caixa ⁽⁵⁾ gav AGAMA i juni 1994 och som slutbetalades i mars 1998. Detta borgensåtagande utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget. Genom en skrivelse till medlemsstaterna, SG(89) D/4328 av den 5 april 1989 ⁽⁶⁾, hade kommissionen i själva verket redan tidigare framhållit att alla borgensåtaganden från statens sida omfattades av artikel 87.1 i fördraget.
- (53) Genom nämnda skrivelse redovisade kommissionen dessutom sin avsikt att godta bara sådana borgensåtaganden för vilka enligt det motsvarande avtalet specifika villkor måste vara uppfyllda för att borgen skulle kunna utnyttjas, villkor som skulle kunna innebära exempelvis att det av borgensåtagandet gynnade företaget obligatoriskt skulle försättas i konkurs eller att något liknande förfarande skulle genomföras. Härvidlag åtog sig regionregeringen för Balearerna att från AGAMA återkräva de av borgen omfattade beloppen om denna utnyttjades. Därmed kan det anses att det berörda kriteriet var uppfyllt.
- Anståndet med betalningarna till försäkringskassan*
- (54) Vidare beviljades AGAMA anstånd med betalningen av sina socialförsäkringsavgifter till försäkringskassan. I samband med detta anstånd togs ränta ut till lagenlig räntesats, och skulden har betalats genom 60 månatliga avbetalningar, den sista i juni 1999.
- (55) Den allmänna spanska socialförsäkringslagen erbjuder möjlighet att bevilja anstånd med eller uppdelning av betalningen av skulder avseende socialförsäkringsavgifter eller ränta på sådana avgifter. Till skulder för vilka anstånd beviljats läggs dröjsmålsränta.
- (56) Försäkringskassan kan bevilja anstånd med eller uppdelning av betalningen av socialförsäkringsskulder. Kassan agerar då i egenskap av en offentlig fordringsägare som i likhet med en privat fordringsägare försöker inkassera sina fordringar och för det ändamålet ingår ett avtal med gäldenären enligt vilket betalningen av de samlade skulderna slås ut över tiden eller delas upp, detta med syftet att förbättra gäldenärens möjligheter att betala sina skulder. Den ränta som normalt tas ut på denna typ av skulder är avsedd att kompensera fordringsägaren för den skada han lider på grund av gäldenärens försenade betalning av skulden; det rör sig således om dröjsmålsränta (se Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 29 april 1999 i mål C-342/96, Spanien mot kommissionen ⁽⁷⁾).
- (57) Enligt de spanska myndigheternas uppgifter beviljas anstånd med eller uppdelning av socialförsäkringsskulder alltid de gäldenärer som begär detta i förväg och vilkas ekonomiska situation gör att de inte kan betala sina skulder, förutsatt att villkoren enligt gällande lagstiftning är uppfyllda. Alla företag med likviditetsproblem får liknande villkor. Försäkringskassan godtar sådana lösningar för att kunna vara säkra på att få in sina fordringar.
- (58) Om den myndighet som ansvarar för uppbörd av socialförsäkringsavgifterna efter eget gottfinnande beviljar ett företag särskilda villkor för betalningen av dessa avgifter, utgör detta självklart statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget, om företaget med avseende på ekonomiska fördelar inte skulle ha kunnat få jämförbara betalningsvillkor av en privat fordringsägare som befann sig i samma situation gentemot företaget som den uppbördsansvariga myndigheten (se domstolens dom av den 29 juni 1999 i mål C-256/97, Déménagements-Manutention Transport SA ⁽⁸⁾).
- (59) Kommissionen har emellertid kunnat konstatera att försäkringskassan tack vare sitt agerande, dvs. genom att slå ut betalningarna över tiden, har kunnat inkassera hela sin fordran plus ränta, eftersom slutbetalning därav ju skedde i juni 1999.
- (60) Således har försäkringskassan agerat på motsvarande sätt som en privat fordringsägare som försöker driva in en fordran. Följaktligen finner kommissionen att det aktuella anståndet för AGAMA med betalningen av företagets skuld till försäkringskassan och uttaget av ränta till lagenlig räntesats i samband med detta anstånd inte utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.

⁽⁵⁾ Utan inverkan på typen av lån från La Caixa.

⁽⁶⁾ Skrivelsen till medlemsstaterna SG (89) D/4327 av den 5 april 1989 har sedermera ersatts av kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EGT C 71, 11.3.2000, s. 14).

⁽⁷⁾ REG 1999, s. I-2459.

⁽⁸⁾ REG 1999, s. I-3913.

Möjliga undantag från reglerna i artikel 87 i fördraget

- (61) Det finns undantag från den i artikel 87.1 i fördraget redovisade principen om att statligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (62) Enligt artikel 87.3 c kan stöd anses som förenligt med den gemensamma marknaden om det är avsett att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot den gemensamma intresset.
- (63) Den aktuella stödordningen bör bedömas mot bakgrund av just den bestämmelsen.

Bedömning av de genomförda statliga stödåtgärderna

Tillämpliga regler vid bedömningen av stödåtgärderna

- (64) De statliga ingripandena till förmån för AGAMA under den första perioden i form av kapitaltillskott, övertagande av AGAMA:s skulder och förvärv av aktier samt under den andra perioden i form av kapitaltillskott och borgen utgör statligt stöd. Därför har kommissionen undersökt om detta stöd uppfyller de kriterier som kommissionen har ställt upp för denna typ av stöd.
- (65) Enligt punkt 101 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁹⁾, vilka är i kraft sedan den 9 oktober 1999, skall kommissionen för varje stöd avsett för undsättning och omstrukturering som givits i strid med bestämmelserna i artikel 88.3 i fördraget bedöma om stödet i fråga är förenligt med den gemensamma marknaden enligt de riktlinjer som gällde då stödet gavs.
- (66) Innan de ovannämnda riktlinjerna trädde i kraft fanns de tillämpliga bestämmelserna samlade i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till att undsätta och omstrukturera företag i svårigheter⁽¹⁰⁾, vilka var i kraft från den dag då de offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, dvs. den 23 december 1994. I sin skrivelse av den 16 maj 1997 hänvisade kommissionen till dessa riktlinjer eftersom de vid den tidpunkten var i kraft och eftersom kommissionen då, i avsaknad av svar från de spanska myndigheterna, inte kände till alla statliga stödåtgärder som genomförts till förmån för AGAMA eller belopp och tidpunkter för dessa.
- (67) Emellertid hade alla stöden till AGAMA givits tidigare än så. När de gavs tillämpade kommissionen inom jordbrukssektorn, genom analogi⁽¹¹⁾, de principer som fanns samlade i stycke 228 i den åttonde rapporten om konkurrenspolitiken⁽¹²⁾, nämligen för det första att

stödet skulle vara direkt underordnat genomförandet av ett omstrukturerings- eller omställningsprogram som gjorde det möjligt att åter göra den berörda produktionen konkurrenskraftig på lång sikt och för det andra att stödbeloppet skulle begränsas till vad som var absolut nödvändigt för att säkerställa det berörda företags balans under den övergångsperiod som måste förflyta innan programmet gav resultat, en period som måste uttryckligen preciseras.

- (68) Principen om den enda stödåtgärden (första och enda gången) existerade ännu inte. Därför kan kommissionen bedöma de båda statliga ingripandena till förmån för AGAMA separat. Dessutom bör det framhållas att de ekonomiska svårigheter som Granjas Braut SA och Granjas Son Seat SAT drabbades av och deras oförmåga att slutföra köpet av AGAMA inte kan läggas AGAMA till last och att AGAMA inte heller lätt hade kunnat förutse denna utveckling.

Bedömning av stödåtgärderna

- (69) När det gäller det första statliga ingripandet till förmån för AGAMA hade en extern konsult gjort en lönsamhetsstudie och föreslagit lämpliga åtgärder, nämligen en avsevärd personalnedskärning, förhandlingar med fordringsägarna om företagets skulder – vilka sedermera ledde till att en betydande del av skulderna efterskänktes – och tillskott till företaget av statligt kapital. Dessa åtgärder vidtogs också, och tack vare detta kunde företaget åter bli lönsamt och efter 20 månader säljas till ett pris som översteg beloppet för det statliga ingripandet. Allt detta gör det rimligt att anse att en omstruktureringsprocess inleddes.
- (70) Det statliga ingripandet medförde ingen ekonomisk kostnad alls för staten utan genererade i stället en vinst på 71 miljoner pesetas (426 718,59 euro). I själva verket uppgick statens ägande i AGAMA, som senare såldes för 677 miljoner pesetas (4 068 851,65 euro), till sammanlagt 663 miljoner pesetas (3 984 710,25 euro), nämligen 606 miljoner pesetas (3 642 133,35 euro) plus ränta, och bestod av följande delar: ett lån på 176 miljoner pesetas (1 057 781,30 euro) avsett för betalning av skulder till privata finansinstitut och ett på 272 miljoner pesetas (1 634 752,92 euro) avsett för betalning av skulder till mjölkproducenter samt tillskottet på 146 miljoner pesetas (877 477,67 euro) till AGAMA:s rörelsekapital. Till detta kom 11 miljoner pesetas (66 111,33 euro) för köpet av aktier och 1 miljon pesetas (6 010,12 euro) för köpoptionen. Om man sätter stödinslaget i vart och ett av lånen till 100 % av stödbeloppet (med tanke på den besvärliga situationen för AGAMA då de beviljades) och om man till detta lägger kapitaltillskottet, kommer man fram till ett totalt stödbelopp på 594 miljoner pesetas (3 570 011,90 euro).

⁽⁹⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

⁽¹¹⁾ Precedensfall: Kommissionens beslut 93/133/EEG (EGT L 55, 6.3.1993, s. 54), bekräftat genom domstolens dom av den 14 september 1994 i mål C-42/93, Spanien mot kommissionen (Rec. 1994, s. I-4175), och kommissionens beslut 94/343/EG (EGT L 154, 21.6.1994, s. 37).

⁽¹²⁾ Europeiska gemenskapernas konkurrensrätt, volym II: Regler tillämpliga på statligt stöd (läget i december 1989), s. 153.

- (71) Allt detta gör att stödet till AGAMA i samband med det första statliga ingripandet uppfyller de kriterier som kommissionen tillämpade på den berörda typen av stöd vid den tidpunkt då stödet gavs.
- (72) När det gäller det andra statliga ingripandet lyckades man tack vare den genomförda omstruktureringen inom rimlig tid åter göra företaget långsiktigt lönsamt. Detta framgår av att företaget gick med en mindre vinst redan 1996 och år 1998 gjorde en så stor vinst som 173 097 000 pesetas (1 040 333,92 euro), liksom av att flera privata investerare visade intresse för att köpa företaget, som slutligen såldes till den högstbjudande privata aktören i slutet av 1996. Försäljningen skedde genom vederbörligen utannonserad offentlig budgivning utan villkor, och saknade således helt inslag av statligt stöd.
- (73) Vidare begränsades stödbeloppet till vad som var absolut nödvändigt för att säkerställa företagets balans, något som framgår av dess balansräkning, och stödet stod i proportion till kostnaderna för och fördelarna med omstruktureringen. Dessutom utnyttjades stödmedlen varken för att finansiera några nya investeringar avsedda för annat än omstruktureringen eller för att i otillbörlig grad minska företagets finansiella kostnader.
- (74) Staten bidrog till omstruktureringen dels genom att gå i borgen för ett lån på 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro) som företaget tecknade, dels genom att i egenskap av aktieägare skjuta till kapital till ett belopp av 213 miljoner pesetas (1 280 155,78 euro). En del av kapitaltillskottet bestod i att en skuld på 335 miljoner pesetas (2 013 390,55 euro) omvandlades till eget kapital. Denna omvandling kan emellertid inte betraktas som nytt stöd eftersom kommissionen anser att stödinslaget i lånen till AGAMA år 1990 uppgick till 100 % av lånebeloppen.
- (75) Företaget självt bidrog, utöver de privata aktieägarnas kapitaltillskott (16 miljoner pesetas), till omstruktureringen genom två lån i finansinstitut. Det ena lånet, på 500 miljoner pesetas (3 005 060,52 euro), omfattades av statlig borgen medan det andra, på 300 miljoner pesetas (1 803 036,31 euro), saknade sådan borgen. Företaget har slutbetalat båda lånen, i mars 1998 respektive i juni 1999.
- (76) Kostnaderna för omstruktureringen av AGAMA avser främst utbetalning av ersättning till arbetstagare på 205 miljoner pesetas (1 232 074,81 euro) och återställande av rörelsekapitalet genom betalning av de skulder, till ett belopp av 580 miljoner pesetas (3 485 870,21 euro), som den förre ägaren (Granjas Baut SA och Granjas Son Seat SAT) ådrog sig innan staten tog över företaget.
- (77) Således anser kommissionen att en jämförelse mellan det sammanlagda värdet av de statliga stödåtgärderna till förmån för AGAMA och kostnaderna för omstruktureringen ger vid handen att stödet stod i proportion till omstrukturingskostnaden och att företaget på ett adekvat sätt bidrog till sin omstrukturering.
- (78) Följaktligen uppfyller även stödet till AGAMA i samband med det andra statliga ingripandet de kriterier som kommissionen tillämpade på den berörda typen av stöd vid den tidpunkt då stödet gavs.
- (79) Dessutom bör det framhållas att statens ingripanden gentemot AGAMA gynnade även mjölkproducenterna, som tack vare ingripandena fick fortsatta möjligheter att få sin mjölk förädlad och saluförd, något som annars hade kunnat bli svårt med tanke på att Mallorca är en ö och att det följaktligen inte finns någon möjlighet att till konkurrenskraftiga priser transportera mjölken till grannregionerna. Det faktum att det rör sig om en ö gör också att företaget alltid kan räkna med att få avsättning för sina mjölkprodukter trots att sektorn som helhet har överkapacitet.
- (80) Slutligen bör det framhållas att AGAMA, trots att de kriterier som kommissionen tillämpade när stödåtgärderna genomfördes inte medförde någon skyldighet för företaget att vidta åtgärder för att i görligaste mån mildra de ogynnsamma konsekvenser som stödåtgärderna kunde få för dess konkurrenter, likväl agerade i den riktningen genom att avsevärt minska sin produktionskapacitet (med 30 %) och sin personalstyrka (från 244 till 51 anställda). Dessutom framgår det av de handlingar som de spanska myndigheterna har tillhandahållit att AGAMA inte sålde sina produkter till priser som låg under produktionskostnaderna.

V. BESLUT

- (81) Kommissionen finner att Spanien genomförde de berörda stödåtgärderna i strid med bestämmelserna i artikel 88.3 i fördraget. Trots detta anser kommissionen att det stöd som avsåg omstruktureringen av AGAMA uppfyllde de kriterier som kommissionen tillämpade på den berörda typen av stöd vid den tid då stödåtgärderna genomfördes och att dessa åtgärder således kan omfattas av det undantag som avses i artikel 87.3 c i fördraget, i så måtto nämligen som åtgärderna avsåg att underlätta utvecklingen av den berörda sektorn utan att påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som skulle strida mot det gemensamma intresset.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De statliga stödåtgärder som Spanien har genomfört till förmån för företaget Asociación General Agraria Mallorquina SA är förenliga med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 16 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 16 oktober 2000
om ytterligare finansiellt stöd från gemenskapen för utrotning av klassisk svinpest i Belgien under 1997 och 1998

[delgivet med nr K(2000) 3011]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2000/632/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 och 3.5 samt artikel 6 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Fall av klassisk svinpest har konstaterats i Belgien i juli 1997. Förekomsten av denna sjukdom utgör ett allvarligt hot mot gemenskapens svinbesättningar, och för att sjukdomen skall bekämpas så snabbt som möjligt kan gemenskapen ge ekonomisk kompensation för de förluster som medlemsstaten har lidit.
- (2) Den 3 juni 1998 inlämnade de belgiska myndigheterna en ansökan om ersättning för samtliga de utgifter som uppstått i Belgien under 1997 och 1998, vilken kompletterades med uppgifter som lämnades den 18 januari 2000.
- (3) Kommissionen har antagit beslut 98/61/EG ⁽³⁾ och 98/624/EG ⁽⁴⁾ om ekonomiskt stöd från gemenskapen för att utrota klassisk svinpest samt beslut 1999/20/EG ⁽⁵⁾ om ekonomiskt stöd från gemenskapen till förebyggande och kontroll av klassiskt svinpest. Dessa beslut har möjliggjort tre forskottsutbetalningar av ett belopp på totalt 3,15 miljoner euro.
- (4) Det är nu lämpligt att fastställa beloppet på den sista utbetalningen av gemenskapsbidraget.

(5) Kommissionen har kontrollerat att alla regler på veterinärområdet har följts och att alla villkor för finansiellt stöd från gemenskapen har iakttagits.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Belgien skall få en fjärde och sista utbetalning på högst 365 000 euro i finansiellt stöd från gemenskapen för de stödberättigande utgifter som uppstått i samband med åtgärder för utrotning av klassisk svinpest under 1997 och 1998.

Artikel 2

Resterande belopp av det finansiella stödet från gemenskapen skall utbetalas till Belgien så snart detta beslut har antagits.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 16 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EGT L 16, 21.1.1998, s. 39.

⁽⁴⁾ EGT L 317, 26.11.1998, s. 41.

⁽⁵⁾ EGT L 6, 12.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 17 oktober 2000
om ändring av dess arbetsordning

(2000/633/EG, EKSG, Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 218.2 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 16 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 131 i detta,

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28.1 och 41.1 i detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens arbetsordning ändras på följande sätt:

1. I artikel 23 skall följande stycke läggas till:

”Kommissionen får anta kompletterande bestämmelser om kommissionens och dess avdelningars verksamhet, som skall läggas som bilaga till denna arbetsordning.”

2. Reglerna om god förvaltningssed i bilagan till detta beslut skall läggas till som bilaga.

Artikel 2

Detta beslut skall träda i kraft den 1 november 2000.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 17 oktober 2000.

På kommissionens vägnar

Romano PRODI

Ordförande

BILAGA

"BILAGA

REGLER OM GOD FÖRVALTNINGSSSED FÖR EUROPEISKA KOMMISSIONENS ANSTÄLLDA NÄR DET GÄLLER DERAS FÖRHÅLLANDE TILL ALLMÄNHETEN**God service**

Kommissionen och dess anställda är skyldiga att tjäna gemenskapens och därmed också allmänhetens intressen.

Allmänheten förväntar sig med rätta en god service och en förvaltning som är öppen, tillgänglig och väl skött.

God service förutsätter att kommissionen och dess anställda uppträder hövligt, sakligt och opartiskt.

Ändamål

För att kommissionen skall kunna uppfylla sin skyldighet att följa god förvaltningssed, särskilt i sina kontakter med allmänheten, förbinder sig kommissionen att iakttä dessa regler och låta sig vägledas av dem i det dagliga arbetet.

Tillämpningsområde

Reglerna är bindande för alla anställda som omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallad tjänsteföreskrifterna) och andra föreskrifter om förhållandet mellan kommissionen och dess anställda, som gäller för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Kontraktsanställda, experter som är utsända från myndigheter i medlemsstaterna, praktikanter osv. som arbetar för kommissionen bör också låta sig vägledas av dem i det dagliga arbetet.

Förhållandet mellan kommissionen och dess anställda styrs enbart av tjänsteföreskrifterna.

1. ALLMÄNNA PRINCIPER FÖR GOD FÖRVALTNINGSSSED

Kommissionen iakttar följande allmänna principer i sitt förhållande till allmänheten.

Lagenlighet

Kommissionen handlar i överensstämmelse med lagen och tillämpar de regler och förfaranden som följer av gemenskapens lagstiftning.

Icke-diskriminering och lika behandling

Kommissionen följer principen att inte diskriminera och förbinder sig särskilt att behandla alla som vänder sig till den lika, oavsett nationalitet, kön, ras eller etniskt ursprung religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Om liknande fall behandlas olika, skall detta således motiveras utifrån det specifika ärendets särdrag.

Proportionalitet

Kommissionen säkerställer att de åtgärder som vidtas är anpassade till det mål som eftersträvas.

Kommissionen ser särskilt till att de administrativa och budgetmässiga bördor som tillämpningen av dessa regler medför aldrig blir orimligt stora i förhållande till de förväntade fördelarna.

Konsekvens

Kommissionen skall vara konsekvent i sin förvaltning och följa sin normala praxis. Alla undantag från denna princip skall motiveras väl.

2. RIKTLINJER FÖR GOD FÖRVALTNING*Saklighet och opartiskhet*

Anställda skall alltid handla sakligt och opartiskt, i gemenskapens intressen och för det allmänna bästa. De skall handla självständigt inom de politiska ramar som kommissionen har fastställt och i sitt handlande aldrig låta sig vägledas av personliga eller nationella intressen eller politiska påtryckningar.

Information om administrativa förfaranden

Om en person begär upplysningar som gäller ett administrativt förfarande inom kommissionen, skall de anställda se till att upplysningarna lämnas inom den tid som är fastställd för det berörda förfarandet.

3. INFORMATION OM BERÖRDA PARTERS RÄTTIGHETER*Hörande alla direkt berörda parter*

Om det i gemenskapens lagstiftning krävs att berörda parter hörs, skall de anställda se till att parterna får tillfälle att ge sin åsikt till känna.

Skyldighet att motivera beslut

I ett beslut av kommissionen bör de skäl det grundas på klart anges, och berörda personer och parter skall underrättas om beslutet.

Som huvudregel bör skälen för ett beslut anges i sin helhet. Om det emellertid inte är möjligt att i detalj ange skälen för enskilda beslut, till exempel därför att ett stort antal personer berörs av likartade beslut, kan standardsvar ges. Dessa standardsvar bör innehålla de huvudsakliga skäl som ligger till grund för beslutet. Vidare skall en berörd part som uttryckligen begär en utförlig motivering, få en sådan.

Skyldighet att ange sätt för överklagande

Om gemenskapens lagstiftning så föreskriver, skall det i ett beslut som delges klart anges att beslutet kan överklagas och hur detta skall göras (namn på och arbetsadress till den person eller avdelning dit överklagandet skall ges in och sista dag för överklagandet).

Om så är lämpligt bör det i beslutet också pekas på möjligheten att väcka talan inför domstol eller att klaga inför ombudsmannen i enlighet med artikel 230 eller 195 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

4. BEHANDLING AV FÖRFRÅGNINGAR

Kommissionen förbinder sig att svara på förfrågningar på det sätt som är lämpligast och så snabbt som möjligt.

Begäran om handlingar

Om den handling som efterfrågas redan är offentliggjord, kan den frågande hänvisas till Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer försäljningsombud eller till de dokumentations- och informationscentrum som tillhandahåller handlinger gratis, såsom Infopoints, Europeiska dokumentationscenter osv. Många handlingar är också lätt åtkomliga i elektronisk form.

Reglerna för tillgång till handlingar anges i en särskild uppförandekodex.

Brev

I enlighet med artikel 21 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall kommissionen svara på brev på samma språk som det ursprungliga brevet är skrivet på, förutsatt att det är skrivet på ett av gemenskapens officiella språk.

Brev till kommissionen skall besvaras inom femton arbetsdagar räknat från den dag då det registrerades vid den ansvariga avdelningen vid kommissionen. Svaret bör innehålla uppgift om vem som är ansvarig för ärendet och hur han eller hon kan nås.

Om ett svar inte kan sändas inom femton arbetsdagar, och i samtliga fall då svaret kräver ytterligare arbete, såsom inhämtande av uppgifter från andra avdelningar eller översättning, bör den ansvarige tjänstemannen sända ett preliminärt svar, av vilket det skall framgå när adressaten kan förvänta sig ett svar med tanke på det arbete som krävs. Härvid bör hänsyn tas till frågans brådskande natur och dess komplexitet.

Om svaret skall utformas av en annan avdelning än den dit brevet först riktades, bör brevskrivaren underrättas om namnet och arbetsadressen till den person som brevet har överlämnats till.

Dessa regler gäller inte brev som med fog kan anses som oseriösa, till exempel därför att de bara upprepar innehållet i tidigare brev eller är förolämpande eller meningslösa. Kommissionen förbehåller sig rätten att inte besvara sådana brev.

Telefonsamtal

När anställda svarar i telefon skall de ange sitt eller sin avdelnings namn. När de skall ringa upp en person igen skall det göras så snabbt som möjligt.

Anställda som besvarar förfrågningar skall lämna upplysningar om de områden de har direkt ansvar för och bör i övriga fall hänvisa den frågande till lämplig källa. Vid behov bör de hänvisa till sin överordnade eller rådfråga honom eller henne innan de lämnar de upplysningar som begärs.

När anställda på telefon blir tillfrågade om uppgifter på ett område som de själva har direkt ansvar för, skall de först fastslå vem som ringer och undersöka om uppgifterna redan har offentliggjorts. Om detta inte är fallet, kan de göra bedömningen att det inte är i gemenskapens intresse att uppgifterna lämnas ut. I så fall bör de förklara varför uppgifterna inte kan lämnas ut och i förekommande fall hänvisa till den tystnadsplikt för tjänstemän som följer av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna.

Den anställde bör vid behov begära skriftlig bekräftelse på en telefonförfrågan.

Elektronisk post

Anställda skall snarast svara på elektroniska meddelanden i överensstämmelse med de riktlinjer som anges i avsnittet om telefonsamtal.

Om ett elektroniskt meddelande är sådant att det kan likställas med ett vanligt brev skall det dock behandlas enligt riktlinjerna för besvarande av brev, och samma tidsfrister skall gälla.

Hänvändelser från medierna

Press- och informationstjänsten är ansvarig för kontakterna med medierna. Anställda får dock besvara förfrågningar från medierna när de gäller uppgifter om tekniska frågor inom deras egna ansvarsområden.

5. SKYDD AV PERSONLIGA OCH FÖRTROLIGA UPPGIFTER

Kommissionen och dess anställda skall särskilt respektera

- reglerna om skydd av enskildas personliga förhållanden och personuppgifter,
- de förpliktelser som anges i artikel 187 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och särskilt dem som gäller tystnadsplikt,
- reglerna om skydd av utredningar i brottsmål, och
- kraven på förtrolighet i ärenden som faller inom arbetsområdet för de olika kommittéer och organ som avses i artikel 9 i tjänsteföreskrifterna och bilaga II och III till dessa.

6. KLAGOMÅL

Europeiska kommissionen

Klagomål när det gäller överträdelse av principerna i dessa regler kan lämnas in direkt till Europeiska kommissionens generalsekretariat, som skall vidarebefordra detta till den berörda avdelningen.

Generaldirektören eller avdelningschefen skall skriftligen svara den klagande inom två månader. Klaganden kan därefter inom en månad vända sig till Europeiska kommissionens generalsekreterare och begära omprövning av det resultat som klagomålet lett till. Generalsekreteraren skall svara på begäran om omprövning inom en månad.

Ombudsmannen

Klagomål kan också lämnas in till ombudsmannen i enlighet med artikel 195 i Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen och enligt ombudsmannens stadgar.”
